

AKADEMIE MÚZICKÝCH UMĚNÍ V PRAZE
HUDEBNÍ A TANEČNÍ FAKULTA

DIPLOMOVÁ PRÁCE

Praha, 2016

BcA. Viktor Dekoj

AKADEMIE MÚZICKÝCH UMĚNÍ V PRAZE
HUDEBNÍ A TANEČNÍ FAKULTA

Hudební umění
Hudební produkce

DIPLOMOVÁ PRÁCE

Prominentní dechové orchestry zemí Evropské unie

BcA. Viktor Dekoj

Vedoucí práce: Ing. Roman Bělor

Oponent práce: doc. PhDr. Jiří ŠTILEC, CSc.

Datum obhajoby: 7. června 2016

Přidělovaný akademický titul: MgA.

Praha, 2016

ACADEMY OF PERFORMING ARTS IN PRAGUE
MUSIC AND DANCE FACULTY

Musical Arts
Music Management

MASTER'S THESIS

**Prominent wind orchestras of the countries of the European
Union**

BcA. Viktor Dekoj

Supervisor: Ing. Roman Bělor

Opponent: doc. PhDr. Jiří ŠTILEC, CSc.

Date of defense: June 7, 2016

Assigned academic degree: MgA.

Prague, 2016

P r o h l á š e n í

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci na téma

Prominentní dechové orchestry zemí Evropské unie

vypracoval samostatně pod odborným vedením vedoucího práce a s použitím uvedené literatury a pramenů.

Praha, dne 30. 4. 2016

podpis diplomanta

Upozornění

Využití a společenské uplatnění výsledků diplomové práce, nebo jakékoliv nakládání s nimi je možné pouze na základě licenční smlouvy tj. souhlasu autora a AMU v Praze.

Abstrakt

V práci jsou obsaženy informace o dechových orchestrech zemí Evropské unie. Z každé země je vybrán jeden orchestr, který zde patří mezi nejlepší. Práce srovnává orchestry z pohledu uměleckého, historického a organizačního. U sledovaných subjektů jsou zkoumány jejich specifika, společné znaky a odlišnosti. Zvláště se práce věnuje oblasti propagace souborů a použití komorních těles.

Abstract

The thesis focuses on prominent wind orchestras of the countries of the European Union. From each country information is given about one orchestra, which is regarded as among the best from a given country. The work then evaluates the ensembles from artistic, historic and organizational perspective. Specific differences are mentioned as well as common properties. Methods of propagation and use of chamber groups are considered in more detail.

Obsah

1. Úvod

2. Dechový orchestr v souvislostech

3. Prominentní dechové orchestry zemí EU

- 3.1 Zdroje a způsob zpracování informací
- 3.2 Belgické království
- 3.3 Bulharská republika
- 3.4 Česká republika
- 3.5 Dánské království
- 3.6 Estonská republika
- 3.7 Finská republika
- 3.8 Francouzská republika
- 3.9 Chorvatská republika
- 3.10 Irská republika
- 3.11 Italská republika
- 3.12 Kyprská republika
- 3.13 Litevská republika
- 3.14 Lotyšská republika
- 3.15 Lucemburské velkovévodství
- 3.16 Maďarsko
- 3.17 Malta
- 3.18 Spolková republika Německo
- 3.19 Nizozemské království
- 3.20 Polská republika
- 3.21 Portugalská republika
- 3.22 Rakouská republika
- 3.23 Rumunsko
- 3.24 Řecká republika
- 3.25 Slovenská republika
- 3.26 Slovinská republika
- 3.27 Spojené království Velké Británie a Severního Irska
- 3.28 Španělské království
- 3.29 Švédské království

4. Srovnání orchestrů

- 4.1 Status orchestru a způsob jeho fungování
- 4.2 Formy online propagace orchestru
- 4.3 Žánry repertoáru - "žánrová pyramida"

5. Závěr

6. Seznam příloh

- 6.1. Přílohy zařazené v textu
- 6.2. Přílohy v textu nezařazené
 - 6.2.1. Dotazník: nevyplněný
 - 6.2.2. Dotazník: Muzica Reprezentativa a Ministerului Apararii Nationale
 - 6.2.3. Dotazník: Eesti Kaitseväe Orkester

6.2.4. Dotazník: Banda tal-Korp tal-Pulizija

7. Zdroje

7.1. Knižní zdroje

7.2. Internetové zdroje

1. Úvod

Práci na téma spojené s oblastí dechové hudby by bylo možné začít postesknutím, že pojem "dechová hudba" má v českých hořkou příchuť. Spojujeme si ji s "dechovkou", tedy s žánrem, který není "in" a patří do dob nedávno či dávno minulých.

Přesto jsem se rozhodl napsat práci na toto téma, abych zmapoval oblast dechových orchestrů v Evropě. Důvodem byla moje snaha získat lepší povědomí o evropských profesionálních tělesech, a tak mít možnost jejich specifika použít jako podklad pro zhodnocení možnosti zlepšení kvality českých dechových orchestrů. Proto jsem v každé zemi hledal jeden soubor, který zde patří mezi nejlepší.

Výběr orchestrů nebyl jednoduchý, původně jsem zamýšlel hledat ty, které si budou nějak podobné, najít nějaké kritérium, které by mi umožnilo nalézt v každé zemi právě takový soubor.

Takových kritérií jsem zkusil několik:

- Vojenské orchestry sídlící v hlavním městě státu
- Orchestry, které vystupují při ceremonialech pro hlavu státu
- Orchestry o minimálním počtu 60 hudebníků
- Orchestry, které jsou členy nějaké asociace, např. WASBE (World Association for Symphonic Bands and Ensembles)

V osmadvaceti zemích Evropské unie však neexistují orchestry podobné natolik, aby bylo možné takto jednoznačný výběr uskutečnit. Některé státy nemají vojenské orchestry, jinde pro hlavu státu vystupuje jiné těleso, někde jsou orchestry menší a většinou se do mezinárodních asociací nehlásí.

Tím jsem ale už v počátku své snahy o zmapování "dechové Evropy" došel k zajímavému poznatku. V této oblasti ještě nedošlo ke globalizaci, tedy smytí rozdílů mezi národními podobami orchestru. Proto jsem se rozhodl do této práce zahrnout i srovnání se symfonickými orchestry, v jejichž případě ke globalizaci již dle mého názoru došlo. Pokud bych se totiž rozhodl zkoumat podobně právě symfonická tělesa, byla by moje práce o mnoho snazší.

2. Dechový orchestr v souvislostech

Symfonický orchestr jako protiklad dechového orchestru

V České republice funguje na třicet profesionálních orchestrů. Jsou mezi nimi symfonická a komorní tělesa, která mají svůj účel v provádění hudby na koncertech či natáčeních. Dále zde v rámci operních domů fungují divadelní orchestry, které doprovázejí operní či baletní představení. Soubory těchto typů se na pohled příliš neliší, ani obsazením nástrojů či používaným oblečením. Při jejich poslechu můžeme dojít k rozlišení jejich lepších a horších výkonů, avšak rozeznat spolehlivě jeden orchestr od druhého, ať už poslechem živého vystoupení nebo nahrávky, není možné.

Tři české profesionální orchestry se však od výše zmíněných liší jak svým zvukem, tak i svým vzhledem. Jsou to české dechové orchestry: Ústřední hudba Armády ČR, Hudba Hradní stráže a Policie ČR a Posádková hudba Olomouc.

Tyto orchestry se od svých symfonických a divadelních protějšků odlišují v celé řadě aspektů. Vedle rozdílů jednoznačných, jakými jsou obsazení orchestru, repertoár a funkce, je možné poukázat na zajímavý fakt. Ještě v nedávné historii fungovala u nás více než desítky dechových orchestrů. Zatímco symfonické a divadelní orchestry nejsou příliš často rušeny, či je jakákoli změna ve způsobu jejich fungování doprovázena protestní aktivitou kulturních elit a následně kulturní veřejnosti, dechové orchestry byly rušeny a slučovány tak, jak jejich "chlebovárci" uznali za vhodné. Proto dnes jejich počet a struktura odpovídá požadavkům armády, respektive policie, a narozdíl od některých divadelních či symfonických orchestrů tím mají jasně daný status a účel své existence.

Globalizace v oblasti hudby

V České republice je dále možné u profesionálních orchestrů sledovat dva trendy. Jednak soubory, původně založené jako komorní tělesa, aspirují na status symfonického orchestru. Jednak orchestry, ať už národního či regionálního charakteru, akcentují svůj nadnárodní až světový význam. Oba tyto trendy nejlépe dokládá příklad Pražské komorní filharmonie, která se zbavila slova "komorní" v názvu a prezentuje se jako PKF - Prague Philharmonia, navíc neužívá českou podobu svého jména.

Svět symfonických orchestrů je globální, úspěch tělesa závisí na jeho nahrávacích aktivitách pro renomované nadnárodní společnosti, jeho schopnosti

přilákat (a zaplatit) dirigenty a sólisty světových jmen. Za největší úspěchy se považuje vystupování v renomovaných zahraničních koncertních sálech.

Výsledkem je unifikace obsazení těchto těles, používaných hudebních nástrojů i repertoáru. Samozřejmě existují výjimky typu vídeňských lesních rohů, na které hrají vídeňští symfonikové, jedná se však pouze o nuance, které nemají výrazný vliv na výsledný zvuk orchestru.

3. Prominentní dechové orchestry zemí EU

3.1 Zdroje a způsob zpracování informací

Při získávání informací o jednotlivých orchestrech jsem byl odkázán převážně na internetové zdroje. Vzhledem k tomu, že převážná většina souborů je součástí ozbrojených složek své země, nejsou k dispozici materiály, které běžně bývají dostupné v případě divadelních či symfonických orchestrů - výroční zprávy, programy koncertů, propagační materiály atd. Vě většině případů se mi podařilo daný orchestr zkontaktovat, avšak často jsem byl odkázán přímo na materiály dostupné online, nebo mi byla zaslána jejich kopie.

Většina orchestrů působí v rámci jednotek ozbrojených sil své země. Nedomnívám se, že by vyzrazení počtu hudebníků bylo zločinem srovnatelným s podáním informace o rozmístění vojsk daného státu, avšak ze způsobu komunikace s danými subjekty jsem nabyl dojmu, že některé informace o svých orchestrech zveřejnit nechtějí. Proto i v této práci nejsou uvedeny údaje v ucelené podobě, o kterou jsem při jejím psaní usiloval.

Se zdrojem, který by o zkoumaných hudebních tělesech podával informace encyklopedickou formou, jsem se v průběhu psaní této práce nesetkal. Proto se domnívám, že přínosem této práce je souhrnné zpracování této problematiky.

V textech, z nichž jsem čerpal, se často vyskytují superlativy, vyjádření typu "nejlepší orchestr", "nejprestižnější festivaly" či "hráči nejvyšší kvality". Ty jsem se při překladech textů a jejich zpracování snažil vynechat, pokud byla použita bez opodstatnění. V některých případech jsem je v textu ponechal, a to zejména pokud se jedná o vyjádření sepjetí s národem, jeho historií, osobnostmi, skladateli či interprety. V textech jsou tak vyjádřeny hodnoty, na kterých orchestr stojí a na kterých si zakládá. Ze stejných důvodů jsem v textech ponechal i výčet skladatelů či interpretů, se kterými orchestr spolupracuje. Opět se jedná o vyjádření postoje orchestru k národnímu kulturnímu odkazu, i když se jedná o osobnosti pro nás většinou neznámé.

Při překladech textů a zjištěných informací jsem často volil podobu méně jazykově vytríbenou, avšak lépe odpovídající původnímu znění. Pokud se například orchestr chlubí "několika úspěšnými koncerty", v překladu jsem se vyhnul lépe znějící formulaci "řadou úspěšných koncertů".

Název orchestru

Názvy orchestrů jsou uvedeny v národní podobě, a také v anglickém překladu, pokud jej orchestr používá. Vzhledem k tomu, že orchestry působí zejména na domácí půdě a v řadě případů neaspírají na mezinárodní proslulost, je možné se setkávat s několika podobami těchto překladů. V některých případech orchestry i na mezinárodním poli používají název ve svém jazyce.

Fotografie orchestru

U každého orchestru jsem se snažil o získání fotografie v dostatečném rozlišení, na které by bylo možné vidět uniformy orchestru, případně způsob jeho vystupování.

Pojem "tattoo"

V repertoáru řady orchestrů nacházíme hudební vystoupení prováděná zároveň s pochodovými cviky hudebníků. Při vystoupeních tohoto typu tedy orchestry tvoří různé obrazce, pochodují, mění svá postavení. V českém jazyce pro tento způsob hry není spisovný ekvivalent, hovorově se užívá pojem "šouprogram". Abych se tomuto nehezky a nečesky znějícímu slovu vyhnul, používám namísto něj anglický pojem "tattoo".

Dotazník

Pro získání informací jsem nejprve zamýšlel využít možnost rozeslání dotazníku dotčeným subjektům, všechny jsem je tedy takto obeslal. Nakonec jsem ale z výše zmíněných důvodů častěji volil možnost přímé emailové komunikace s vedením souborů. Všechny dotazníky, které jsem dostal zpět vyplněné, jsou přílohou této práce.

3.2 Belgické království

Obr. č. 1: Koninklijke Muziekkapel van de Gidsen

Název orchestru: Koninklijke Muziekkapel van de Gidsen

Mezinárodně užívaný název: The Royal Band of the Belgian Guides Regiment

Orchestr se skládá z velkého obsazení 84 hudebníků, absolventů Královské konzervatoře. Při orchestru funguje také sbor 19 trubačů. Od svého vzniku v roce 1832 se orchestr chlubí řadou významných osobností, které s ním spolupracovaly: od Berlioze na Stravinského. Soubor provedl bezpočet vystoupení doma i v zahraničí, absolvoval četná rozhlasová vysílání a vytvořil řadu CD nahrávek.

Historie

Na podzim roku 1832 král Leopold rozkázal vytvořit orchestr, který bude připojen ke královské gardě. Vzhledem k tomu, že nově vzniklý soubor velmi často doprovázel královský pár na jeho cestách do zahraničí, byl mu udělen čestný titul "Vlastní orchestr krále". Řada vynikajících osobností, která stála v čele orchestru od jeho založení, zajistila, že kvalita hudebního tělesa neustále rostla. Na počátku dvacátého století byl tento orchestr jediným profesionálním orchestrem v zemi, neexistoval zde žádný symfonický orchestr. Belgičtí skladatelé ve velké

míře komponovali právě pro tento orchestr, nebo své symfonické skladby upravovali pro provedení tímto tělesem.

Koncertní turné po Spojených státech v roce 1929 bylo pro orchestr skvělou reklamou, a také propagací belgické hudby i kultury.

Obr. č. 2: Trumpet Corps Koninklijke Muziekkapel van de Gidsen

Trumpet Corps

Kromě symfonického dechového orchestru působí v rámci tělesa také Trumpet Corps. Jednotka složená pouze z trumpetistů byla založena v březnu 2013. I tento soubor má pozoruhodnou bilanci několika prestižních koncertů doma i v zahraničí.

3.3 Bulharská republika

Obr. č. 3: Гвардейския представителен духов оркестър

Název orchestru: Гвардейския представителен духов оркестър

Mezinárodně užívaný název: National Guards Unit of Bulgaria military band

Tato první vojenská dechová hudba v Bulharsku byla založena v roce 1879 spolu s Národní gardou. V tomto roce princ Alexander I. Batenberský nechal zformovat svou osobní stráž. V roce 2001 byla tato jednotka prohlášena vládním dekretem reprezentativním tělesem Bulharské armády, a stala se tak národním symbolem po boku vlajky, státního znaku a národní hymny. Vedle čestné jednotky a orchestru působí také dělostřelecká divize určená k pálení čestných salv.

Orchestr se zaměřuje vedle pochodové hudby na interpretaci rytmicky bohaté bulharské lidové hudby. Během let své existence v tomto souboru působily či začínaly mnohé osobnosti bulharské hudby: Philip Koutev Emmanuel Manolov, Atanas Ivanov, Diko Iliev, Nikola Tsonev Zheko Dimov, Nicola Kazasov, Tsvetan Tsvetkov, Stoyan Stoyanov.

Vedle ceremoniální funkce orchestr rozvíjí koncertní činnost, má za sebou úspěšná vystoupení na mezinárodních festivalech vojenských dechových orchestrů v Německu, Francii, Maďarsku, Izraeli a Rusku.

Obr. č. 4: Detail uniformy bulharského orchestru

Uniforma

Jednotka Národní gardy používá kromě vlastního praporu a pečeti také historické uniformy. Jejich podoba vychází z uniforem používaných od roku 1883 a zahrnuje symbolické prvky odkazující na bulharský národ. Dva prvky jsou pro uniformu typické: orlí peruť a hvězda zakladatele jednotky, Alexandra I. Batenberského.

3.4 Česká republika

Obr. č. 5: Hudba Hradní stráže a Policie ČR

Název orchestru: Hudba Hradní stráže a Policie ČR

Mezinárodně užívaný název: Prague Castle Guard and Czech Police Band

Hudba Hradní stráže a Policie ČR je organizační složkou Policie ČR. Spadá pod Policejní prezidium, Kancelář policejního prezidenta. Značnou část své služby však vykonává ve spolupráci s Kanceláří prezidenta republiky a Hradní stráží. Ke službě pro prezidenta republiky je Policií ČR určena na základě meziresortní smlouvy.

Historie

Graf č. 1: Změny názvu orchestru a působení jednotlivých dirigentů a ředitelů HHS a PČR

Orchestr vznikl v roce 1945, navázal na bohatou tradici vojenských, policejních i četnických hudeb z období první republiky. Tato hudební tělesa byla vždy

neoddělitelnou součástí české hudební kultury a zároveň ukázkou hudební vyspělosti národa.

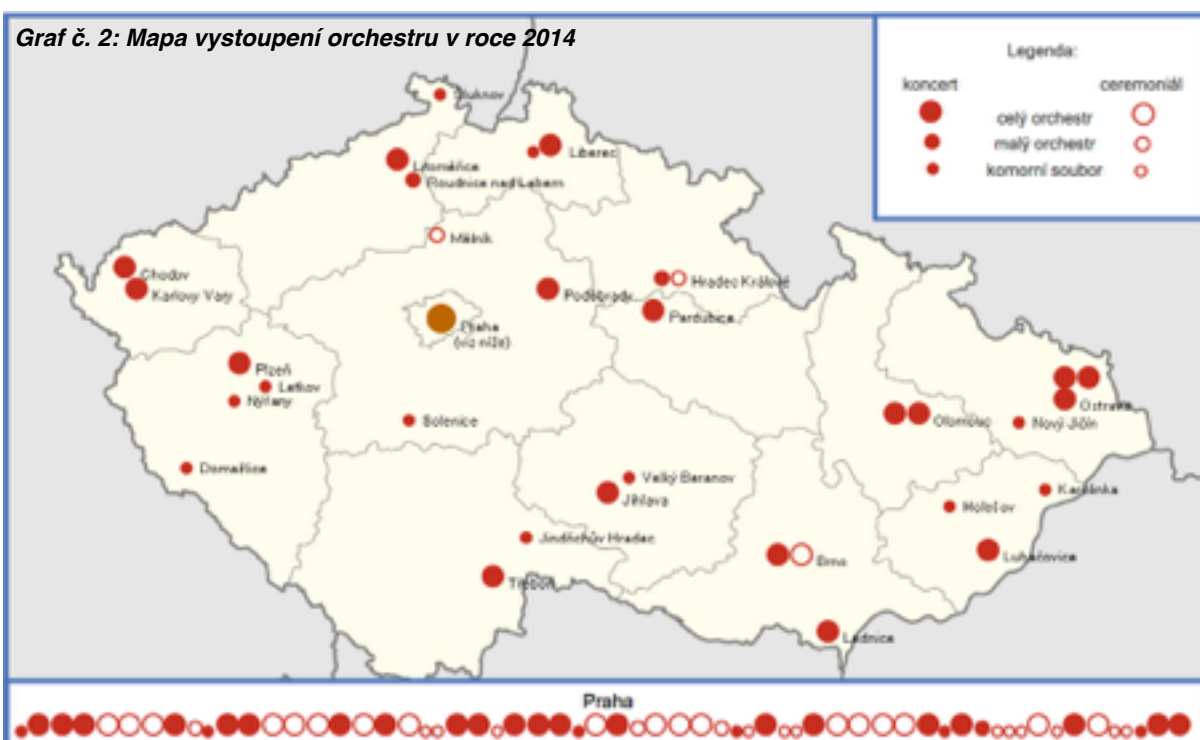
Hlavní povinnosti orchestru

Mezi prvořadě povinnosti Hudby Hradní stráže a Policie České republiky patří zajištění hudebního doprovodu při státních ceremoniálech na Pražském hradě, především státních návštěv, nástupních audiencí velvyslanců a předávání vyznamenání Prezidenta republiky.

Orchestr je významným kulturním reprezentantem Policie České republiky. Všichni členové orchestru jsou policisté a plní veškeré služební úkoly a povinnosti vyplývající z tohoto postavení.

Orchestr musí dbát na svou uměleckou kvalitu, proto se po celou dobu své existence věnuje také koncertní a nahrávací činnosti. Na jeho kontě je více než dvacet profilových CD. Mezi nejvýznamnější každoroční koncertní aktivity orchestru patří hostování na Mezinárodním hudebním festivalu Pražské jaro a účinkování v rámci svatováclavských oslav ve Staré Boleslavi.

Povinnosti orchestru každoročně čítají více než dvě stovky akcí, kvůli kterým jen obtížně nachází čas pro účinkování v zahraničí. Přesto již hostoval v šestnácti státech Evropy, Mongolsku, Japonsku a USA, kde v roce 2002 provedl samostatný koncert ve slavné Carnegie Hall. V roce 2015 vystoupil orchestr v rámci audience u Svatého otce ve Vatikánu.

Hudba Hradní stráže

Obr. č. 6: Hudba Hradní stráže

V rámci jednotky Hradní stráže funguje soubor 26 hudebníků, dříve nazývaný *Fanfárový orchestr Hradní stráže*. Soubor vznikl v roce 1991 z rozhodnutí tehdejšího prezidenta republiky Václava Havla, jeho činností je každodenní zajišťování hudebního doprovodu při slavnostním střídání stráží na prvním nádvoří Pražského hradu a při otevírání hradních zahrad v letním období.

Prvním velitelem a šéfdirigentem Hudby Hradní stráže se stal podplukovník Jan Šivec, který byl dříve dirigentem HHS a PČR. Za období jeho působení došlo ke změně názvu orchestru, a tím i k jejich zmatečnému pojmenování stejným názvem, který se liší pouze dodatkem "a Policie ČR".

3.5 Dánské království

Obr. č. 7: Koninklijke Militaire Kapel Johan Willem Friso

Název orchestru: Koninklijke Militaire Kapel Johan Willem Friso

Mezinárodně užívaný název: The Royal Johan Willem Friso Military Band

Tento orchestr je jedním ze tří profesionálních vojenských dechových kapel nizozemských ozbrojených sil. Jeho úlohou je doprovázet vojenské obřady a státní ceremoniály. Prvořadým zájmem orchestru je zachování národního hudebního dědictví, a to jak při koncertních tak ceremoniálních vystoupeních.

Soubor je součástí královské armády a skládá se z 53 hudebníků, kteří jsou členy armády. Orchestr vznikl sloučením dvou orchestrů v lednu 2005, a to: Královské vojenské kapely v Haagu (vznikla roku 1829) a Kapely Johan Willem Friso v Assenu (vznikla roku 1819). Královna Beatrix dala nově vzniklému orchestru označení "Královský".

Hudba jako komunikační nástroj

Armáda užívá vojenské hudby jako nástroje komunikace s veřejností. To umožňuje získat větší podporu občanské společnosti. Za tímto účelem orchestr pořádá tematická národní koncertní turné.

Soubor také vyniká ve své schopnosti provádět dramatické a náročné choreografické show. Při těchto tattoo často vystupuje s četou čestné jednotky.

Soubory

Komorní soubory členů orchestru obvykle hrají na malých vojenských obřadech, hostinách a oficiálních recepcích. Jejich úlohou je hrát hudbu k poslechu i ambientní hudební doprovod. Často se také podílejí na programech pro dětské posluchače. Jedná se o následující soubory:

- Dechový kvintet, v rámci orchestru působí dvě tato tělesa
- Žestový kvintet
- Klarinetové kvarteto

Obr. č. 8: Druhá varianta uniformem dánského orchestru

Uniformy

Orchestr užívá dvě uniformy. Jednak slavnostní uniformu granátníků, kterou obléká při státních návštěvách. Tyto uniformy vynikají čepicemi z medvědí kůže, vznikly v roce 1901 pro tehdejší národní vojenský dechový orchestr. Druhou uniformou je slavnostní uniforma pluku 'Johan Willem Friso', nejstaršího pěšího pluku armády.

3.6 Estonská republika

Obr. č. 9: Kaitseväe orkester

Název orchestru: Kaitseväe orkester

Mezinárodně užívaný název: The Orchestra of the Estonian Defense Forces

V roce 1993 se tento orchestr stal předním reprezentačním hudebním tělesem armády a byl v rámci struktury vojenských orchestrů v Estonsku povýšen na jediný, který působí po celé zemi. Mezi jeho povinnosti patří vystupování při příležitosti národních a vojenských ceremoniálů, přijetí vysokých státních úředníků nebo jejich odjezdu.

Orchestr sídlí v Tallinnu, tvoří jej 45 profesionálních hudebníků.

Historie

Orchestr byl založen v roce 1918 jako *Sõjaministeeriumi Orkester*, tedy *Orchestr ministerstva války*. V letech 1929-1934 se stal orchestrem ministerstva obrany, od roku 1934 se stal posádkovou hudbou v Tallinu.

V rámci restrukturalizace armády, která zahrnovala rušení a slučování orchestrů, byl orchestr v devadesátých letech navrácen na pozici národního orchestru. V

roce 2014 byl ze stejných důvodů soubor spojen s dalším orchestrem, který tímto zanikl.

Hlavní úkoly orchestru

- Vystupovat na národních civilních a vojenských ceremoniálních akcích,
- vystupovat pro národní vojenské síly a šířit hudbu v populaci Estonské republiky,
- pro jednotky ozbrojených sil poskytovat profesionální management hudebních akcí a konzultování jejich příprav,
- rozvíjet mezinárodní styky s ozbrojenými silami jiných zemí a jejich orchestry
- a vyvíjet činnost směřující k propagaci estonské kultury, a to prostřednictvím spolupráce s ostatními estonskými profesionálními orchestry a dechovými hudebními.

Obr. č. 10: Druhá varianta uniforem estonského orchestru

Uniformy

Orchestr využívá dvě varianty uniforem. Pro koncertní vystoupení obléká smoking černé barvy se zlatými detaily, v ostatních případech používá uniformy Estonské armády.

3.7 Finská republika

Obr. č. 11: Puolustusvoimien varusmiessoittokunta

Název orchestru: Puolustusvoimien varusmiessoittokunta

Mezinárodně užívaný název: Conscript Band of the Finnish Defence Forces

Orchestr byl založen 1. ledna 1990 jako jednotka pluku protivzdušné obrany ve městě Hamina. V roce 1996 byl orchestr převelen do Lahti a stal se součástí Vojenské hudební školy jako její hlavní jednotka. Členové orchestru jsou každoročně vybíráni ze zhruba 250 uchazečů, z nichž 80 má následně možnost sloužit svou povinnou vojenskou službu, respektive dobrovolnou vojenskou službu v případě žen, v tomto orchestru.

System služby

Orchestr dává možnost hudebníkům i hudebním nadšencům možnost vykonávat vojenskou službu v jejich oboru. Do souboru jsou přijímáni vedle hudebníků také zpěváci a zvukoví technici, tedy veškerý personál potřebný k zajištění služby.

Pro službu v orchestru jsou také vybíráni branci se znalostmi z dalších oborů, a tak například i programy koncertů, informační bulletiny, dokumentární videa či hudební klipy jsou vyráběny díky jejich práci.

Přijímací zkoušky k jednotce se konají v dubnu, po společném vojenském výcviku nastupuje orchestr od ledna následujícího roku k nastudování hudby na příští sezónu. Ta trvá sedm měsíců, orchestr během ní zvládne odehrát cca. 120 koncertů. Za dobu své historie orchestr již více než třicetkrát také vyjel do zahraničí.

Důraz je kladen na kvalitní nastudování koncertního programu, a také na hru v pochodu a s pochodovou choreografií. Orchestr vystupuje jako koncertní dechový orchestr, pochodový orchestr nebo zábavní orchestr. Repertoár orchestru zahrnuje širokou škálu stylů.

V podobě pochodového orchestru se rozděluje na tři části: dechový orchestr, skupinu bubeníků a jednotku předvádějící dovednosti se zbraní - puškou. V této podobě orchestr doprovází slavnostní akce finské armády a reprezentuje ji doma i v zahraničí, vycestoval již do Švýcarska, Itálie, Ruska, Švédska, Singapuru, Norska, Nizozemí, České republiky, Estonska, Lotyšska a Francie.

Členové orchestru jsou mladí, a tak zakládají rockové a populární kapely, kterým je dávana možnost četného vystupování, a tak zlepšují vztah armády s veřejností.

Obr. č. 12: rocková skupina finského orchestru

Od roku 2012 funguje v rámci orchestru také smyčcový komorní orchestr, který doplňuje záběr orchestru o provádění sakrálních skladeb, a to v kostelích,

hradech a zámcích. V roce 2014 takto orchestr uspořádal úspěšné turné "při na svíčkách" hrané na finských hradech. Hráči na smyčcové nástroje jsou zařazeni v jednotce dovednosti s puškou.

Zvláštností orchestru jsou "Media Team" a "Technology Group", tedy oddělení, která mají na starost propagaci orchestru, respektive technické zajištění jeho vystoupení. I tato oddělení jsou tvořena branci, a tak se jejich obsazení pro každou sezónu mění.

Vedení orchestru

Jedinou stálou součástí orchestru je jeho vedení, sestávající z šéfdirigenta a dvou jeho zástupců - dirigentů.

3.8 Francouzská republika

Obr. č. 13: *Musique de la Garde Républicaine*

Název orchestru: Musique de la Garde Républicaine

Mezinárodně užívaný název: The Republican Guard Band

Orchestr, jehož vznik se datuje do roku 1848, se skládá ze 120 profesionálních hudebníků z národních konzervatoří v Paříži a Lyonu. Již v roce 1872 zahájil své zahraniční působení, a to během turné ve Spojených státech. Od té doby četnými zahraničními zájezdy potvrdil svou prestiž ve světě (Evropa, Kanada, Japonsko, Čína, Korea, Singapur, Kazachstán...).

Orchestr vede dirigent, plukovník François Boulanger, pod jehož vedením vystupuje jako koncertní dechový orchestr, smyčcový orchestr či symfonický orchestr.

Služebními povinnostmi souboru jsou jednak vystoupení v rámci oficiálních služby (večeře v Elysejském paláci, oslavy, galavečery), jednak vystupování na festivalech a koncertní činnost v nejprestižnějších sálech doma i v zahraničí.

Repertoár orchestru sahá od období sedmnáctého století do současnosti. Za dobu své existence byly některé slavné skladby provedeny orchestrem přímo pod taktovkou jejich autorů, např. Ravelovo Bolero.

Diskografie orchestru, jejíž budování bylo zahájeno již na počátku dvacátého století, obsahuje velké množství nahrávek, které vznikaly pod vedením mnoha dirigentů, kteří stáli v čele této prestižní formace.

Hra při jízdě na koních

Pro nejprestižnější vystoupení se k orchestru přidává *La fanfare de cavalerie*, jednotka složená z hudebníků, kteří hrají při jízdě na koních. Tento orchestr běžně vystupuje samostatně, zejména na ceremoniálních akcích spolu s dalšími

Obr. č. 14: Uniformy francouzského orchestru

jednotkami kavalérie. Pro své potřeby používá 38 koní kaštanové barvy pro hráče na žestě a dva bělouše, z nichž hrají bicisté. V repertoáru souboru jsou fanfáry, znělky a pochody, které hráči dokáží ze hřbetu koně hrát i v klusu.

Obr. č. 15: La fanfare de cavalerie

Zajímavostí je, že orchestr používá bezklapkové trumpety a přirozené lesní rohy. V této podobě může každý hráč svůj nástroj ovládat pouze jednou rukou, přičemž druhou vede koně. Tyto nástroje jsou však omezeny na hraní tónů alikvótní řady, což určuje i repertoár souboru. Ten je navíc hrán výhradně z paměti.

3.9 Chorvatská republika

Obr. č. 16: Simfonijski puhački orkestar Oružane snage Republike Hrvatske

Název orchestru: Simfonijski puhački orkestar Oružane snage Republike Hrvatske

Mezinárodně užívaný název: The Croatian Military Orchestra

Kořeny tohoto orchestru spadají do období Chorvatské války o nezávislost, která probíhala v rámci rozpadu Jugoslávie v letech 1991 - 1995. První vystoupení orchestru ještě sloužila k pozvednutí morálky chorvatských vojáků bojujících v tomto konfliktu.

Kromě výkonu protokolárních úkolů, které jsou nejdůležitější prací orchestru, vystupuje také na četných koncertech v Záhřebu. Jeho domovským pódium je koncertní sál "Lisinski", Hall Music Institute. Ke koncertům vyjíždí také do jiných částí země (Rovinj, Zadar, Záhřeb, Hvar, Osor), i do zahraničí. Orchester také vystupoval při eucharistické slavnosti při příjezdu papeže Jana Pavla II. v Záhřebu v letech 1995 a 1998.

Většinu repertoáru tvoří originální skladby pro dechy, aranže hudebních děl evropské kultury, díla současných autorů a premiéry chorvatských autorů. V rámci orchestru funguje řada komorních souborů různého druhu. Orchester po celou dobu své existence doprovází protokol ozbrojených sil. Jeho koncertní

vystoupení se po dobu jeho historie stávají čtenějšími, ke spolupráci si zve domácí i zahraniční sólisty.

Za své největší zahraniční úspěchy orchestr považuje koncertní vystoupení v Budapešti (1997) a mezinárodním festivalu v Moskvě (1997). Vedle toho orchestr vycestoval k vystoupení na festivalech vojenských hudeb - tattoo (Kolín nad Rýnem, Berlín, Stuttgart, Salzburg, Albertville, Neuchatel, Karlsruhe, Debrecen, Saumur, Rotterdam, Krakow...).

V prosinci 1996 vydal orchestr své první album s názvem Vánoční sen, v roce 2004 orchestr vydal CD "Chorvatský pochod".

3.10 Irská republika

Název orchestru: Banna Uimh. 1 an Airm

Mezinárodně užívaný název: The Army No. 1 Band

Tento orchestr se zformoval v roce 1923, kdy poprvé vystoupil v Theatre Royal, Dublin. Jedná se o nejstarší ze čtyř vojenských dechových hudeb, které vznikly v letech 1923 až 1936, a zachoval si svůj původní název.

Orchestr se podílel na všech významných událostech od vzniku Irského svobodného státu 6. prosince 1922. Zejména vystupoval na všech inauguračních ceremoniálech irských prezidentů.

Zahraniční aktivity orchestru zahrnují vystupování na tattoo festivalech v Itálii, Nizozemí, Německu a Francii.

Hlavní povinnosti orchestru

Orchestr hraje při slavnostních audiencích velvyslanců, při státních návštěvách a také při oslavách národních svátků. Orchestr vedle služby pro hlavu státu plní povinnosti také pro armádu.

Pravidelnou součástí sezóny orchestru jsou koncertní vystoupení v Dublinských koncertních sálech. Orchestr se také věnuje rozvoji publika pořádáním programů pro školy.

3.11 Italská republika

Obr. č. 18: La Banda Musicale dell'Arma dei Carabinieri

Název orchestru: La Banda Musicale dell'Arma dei Carabinieri

Mezinárodně užívaný název: The Carabinieri Band

Tento orchestr je etablovaným italským profesionálním souborem s dlouholetou tradicí. V současnosti má 102 členů, kteří jsou přijímáni k armádě na základě veřejných konkurzů. Orchestr vystupuje jako součást oslav Virgo Fidelis (21. listopadu), patrona Carabinieri, a na mnohých dalších akcích.

Repertoár souboru je velmi široký, orchestr ve svém obsazení využívá několik vyjimečných nástrojů, např. piccolový klarinet in As.

Historie

Historie tohoto tělesa má své kořeny v roce 1820, kdy byl v rámci sboru Carabinieri založen soubor osmi trubačů. V následujících letech byly zřízeny další fanfárové soubory, a to soubor XIV. legie v Turíně a VII. legie v Neapoli. V roce 1885 byl soubor, již v té době rozšířený na 29 členů, XIV. legie převelen z Turína do Říma.

V roce 1916 vyjel orchestr na svůj první zahraniční zájezd, do Paříže. V roce 1920 dostal orchestr svůj současný název.

Během druhé světové války byla část hudebníků orchestru deportována, navíc byl německými vojsky zničen jeho notový archiv. Po válce se orchestr dočkal obnovení, navíc vyjžděl na četná zahraniční turné. K dnešnímu dni vycestoval

Obr. č. 19: uniformy italského orchestru

vedle 25 evropských zemí také do Japonska, Brazílie, Izraele, a také provedl 42 koncertů v USA.

Diskografie - prezentace orchestru

Počtem nahrávek a vydaných nosičů se orchestr řadí mezi nejaktivnější soubory v této oblasti. Spolupracuje s několika nahrávacími společnostmi a institucemi, nikdy neměl exkluzivní smlouvu s jedním vydavatelem.

Ideou souboru je reprezentovat svůj sbor i prostřednictvím nahrávek, které nevznikají kvůli zisku, naopak jsou na oficiálních stránkách sboru k dispozici ke stažení zdarma. Nahrávky jsou žánrově pestré, od vojenských pochodů k populární hudbě či opeře.

3.12 Kyperská republika

Obr. č. 20: Φιλαρμονική της Αστυνομίας Κύπρου

Název orchestru: Φιλαρμονική της Αστυνομίας Κύπρου

Mezinárodně užívaný název: Cyprus Police Band

Orchestr s více než staletou historií si za tuto dobu prošel řadou změn, stejně tak jako Kypr a jeho obyvatelé. Dnes je orchestr tvořen 27 hráči, z nichž je 7 žen. Počet jeho vystoupení přesahuje 200 za rok. Účinkuje při pestré škále událostí, především sociálního, charitativního, rekreačního charakteru. Významné je také vystupování při příležitosti vládních a národních akcí. Vystoupení orchestru patří mezi hlavní prostředky komunikace mezi občany a policií.

Historie

Orchestr byl založen v roce 1900, od té doby byl, kvůli bořlivým obdobím kyperských dějin, několikrát zrušen a opět obnoven. Po prvním zrušení roku 1929 a jeho obnově o šest let později měl soubor 25 členů. Jednalo se o zapálené amatéry, kteří používali vlastní staré nástroje německé, italské a francouzské výroby. V tomto období se někteří členové souboru teprve učili noty, případně italské či anglické názvosloví používané v nově získávaném repertoáru. Přesto orchestr vystupoval na četných koncertech a vystoupeních, kde získával nejen zkušenosti, ale také přízeň publika.

V roce 1937 byl jeden z koncertů dirigován prvním zahraničním hostem souboru, byl jím H. B. Atkins, ředitel Royal College of Music. Ten po koncertě označil soubor jako jeden z nejlepších orchestrů na Středním Východě.

V roce 1940 byla jednotka rozpuštěna, její členové odešli plnit jiné úkoly. Nepříznivé období pro orchestr trvalo až do vyhlášení Kyperské republiky v roce 1960. Od té doby až do dneška smějí být do orchestru přijímáni pouze Kypřané.

3.13 Litevská republika

Obr. č. 21: Lietuvos pučiamųjų orkestras "Trimitas"

Název orchestru: Lietuvos pučiamųjų orkestras "Trimitas"

Mezinárodně užívaný název: Lithuanian Wind Orchestra "Trimitas"

Orchestr byl založen v roce 1957 skladatelem a dirigentem Vitasem Žilysem. Jedná se o nezávislý soubor, který vznikl, aby účinkoval v zábavním parku *Vilniaus centrinio kultūros ir poilsio parko*. Tam setrval až do roku 1964, kdy s příchodem dirigenta Romasa Balčiūnase došlo k velkému posunu orchestru. Ten se začal zabývat prováděním tattoo, hráči začali vystupovat v uniformách a to nejen v zábavním parku, kde se soubor zrodil, ale po celé zemi. Počet členů stoupl na 50 a přibyli k nim zpěváci, v rámci orchestru byl založen ženský bubenický soubor. Tradiční klasický repertoár byl rozšířen a populární hudbu.

V roce 1968 orchestr poprvé vycestoval do zahraničí na *Festival World Youth* v Sofii. V roce 1971 se soubor stal státním hudebním tělesem.

Nahrávací činnost

Těleso za dobu své existence vytvořilo 12 LP, 9 audiokazet, 9 CD a nahrálo také více než 200 skladeb pro archiv Litevského rádia.

Zahraniční aktivity souboru

Orchestr dosud koncertoval v Bulharsku, Polsku, Maďarsku, Česku, na Slovensku, ve Finsku, Švédsku, Norsku, Francii, Španělsku, Itálii, Lucembursku, Velké Británii, Nizozemsku, Irsku, Německu a na Islandu. Pro členy orchestru byly však největším zážitkem cesty na ruský Dálný východ, kde navštívili Komsomolsk na Amuru; Chabarovsk a Birobidzhan.

V roce 2004 byl soubor součástí vládní delegace vedené prezidentem Algirdasem Brazauskasem Mykolasem do irského Dublinu, která vycestovala u příležitosti vstupu Litvy do Evropské unie.

Nejpopulárnějšími destinacemi jsou pro orchestr Francie (18 koncertů), Německo (14 koncertů) a Itálie (7 koncertů).

Obr. č. 22: uniformy litevského orchestru

Největší úspěchy

Soubor získal první cenu a medail na největším festivalu dechových orchestrů v norském Lillehammeru v roce 1993. Tento festival byl zapsán do Guinnessovy knihy rekordů, protože na něm najednou hrálo 11 tisíc hráčů na dechové nástroje. Naproti tomu vystoupení tělesa na festivalu *Musicparade* v Mnichově navštívilo v roce 2009 na dvanáct tisíc diváků.

Právní subjektivita

Mezi evropskými dechovými orchestry je tento orchestr vyjímečný faktem, že ačkoli se jedná o plně profesionální těleso, po celou dobu své existence nebyl nikdy podřízen žádnému bezpečnostnímu sboru. Jedná se o nezávislý orchestr, jehož činnost je z velké míry financována ze státního rozpočtu. V tom se podobá běžnému způsobu fungování symfonických orchestrů.

3.14 Lotyšská republika

V Lotyšsku byla v roce 1992 zformována jednotka "Nacionālie bruņotie spēki Štāba bataljonu", která má za úkol obnovit lotyšské vojenské tradice. Jejím hlavním úkolem je tedy připravovat vojenské ceremonie. Vedle toho se zaměřuje na zvyšování "firemní kultury" Lotyšské armády, k čemuž přispívá pořádáním spoluprací se školami a pořádáním sportovních soutěží pro příslušníky armády. Součástí jednotky je vojenský dechový orchestr.

Obr. č. 23: Nacionālo Bruņoto spēku orķestris

Název orchestru: Nacionālo Bruņoto spēku orķestris

Mezinárodně užívaný název: Latvian Armed Forces Central Military Band

Tento orchestr je co do počtu hráčů největším lotyšským profesionálním orchestrem. Předchůdce tohoto orchestru poprvé vystoupil v prosinci roku 1991, kdy skupina vojáků ve svém volném čase připravila koncert, na který byl pozván mimo jiné tehdejší lotyšský ministr kultury. Od ledna 1992 začal orchestr pravidelně zkoušet, během následujících let se orchestr rozrostl co do počtu hudebníků a nadále zvyšoval svou uměleckou úroveň.

Hlavní úkoly orchestru

Orchestr vystupuje na při slavnostních příležitostech, hudbou doprovází zejména zejména:

- Uvítání vysoce postavených zahraničních návštěv
- Akreditace velvyslanců na Rižském zámku
- Uvítací ceremonie pro zahraniční lodě a jejich odjezdy
- Ceremonie ozbrojených sil

Největší úspěchy orchestru

Orchestr svým hraním doprovodil přílet amerického prezidenta Billa Clintona či Svatého Otce na rižském letišti. Pro zvyšování své úrovně zve orchestr zahraniční dirigenty, kteří s ním nacvičují koncertní program. Před orchestrem stáli dirigenti z Rakouska, Velké Británie, Litvy, Estonska, Polska, Německa, Nizozemska, Dánska, Lucemburska a Spojených států. Na zahraničních zájezdech byl orchestr nejdále v Austrálii, zúčastnil se také festivalů vojenských hudeb ve Francii, Polsku, Německu, Nizozemí, Británii, Belgii, Litvě, Estonsku, Finsku, Švédsku a Itálii. V roce 1999 vydal orchestr své první CD „Ceremoniju mūzika“, o dva roky později svoje druhé album „Impresijas“. V červnu 2007 následovalo třetí CD „Dziesma Saulei“ (v překladu „Píseň slunce“), které obsahuje pouze kompozice lotyšských skladatelů a přepisy skladeb pro dechový orchestr.

Změny v roce 2009

V návaznosti na finanční krizi v roce 2009 došlo v Lotyšsku k významným změnám. Lotyšský parlament byl nucen přijmout rozsáhlá úsporná opatření, a tak v zemi, která vstoupila do Evropské unie v roce 2004, došlo k mnoha změnám v oblasti veřejného sektoru. Armáda v tomto směru není výjimkou.

Do roku 2009 existovaly v Lotyšsku tři armádní orchestry: Sauszemes spēku orķestris (Orchestr pozemních sil), Jūras spēku orķestris (Orchestr námořních sil) a NBS Štāba orķestris (Štábní orchestr). Po rozhodnutí Ministerstva obrany ze dne 29. 6. 2009 byly tyto orchestry sloučeny do nově vzniklého celku - Nacionālo bruņoto spēku orķestris (Ústřední orchestr Národních ozbrojených sil), který je přímým následovníkem NBS Štāba orķestris, přejímá tedy i jeho historii od roku 1991. V souvislosti se těmito změnami a úspornými opatřeními, jsou členové orchestru povinni vykonávat i nehudební funkce v rámci armády (ošetřovatelé, technická podpora, atd.). Nadále ale orchestr plní své povinnosti v oblasti ceremoniální, hudbou tedy doprovází přijímání státních návštěv, válečných lodí a ustanovování velvyslanců. Vedle toho se nadále aktivně podílí na lotyšském kulturním životě veřejným koncertním vystupováním.

3.15 Lucemburské velkovévodství

Vznik Lucemburských vojenských hudeb souvisí s historickými událostmi devatenáctého století, kdy vznikalo samostatné Lucembursko. Se samostatností přišel v roce 1842 i požadavek na vznik samostatného vojska. Vznikly dva prapory, oba s vlastní vojenskou hudbou. Druhý prapor byl po několika letech zrušen, a tak nejstarší vojenská hudba Lucemburska počítá svou historii od roku 1842, kdy pod velením Fr. Ferd. Hoebicha vznikl při prvním praporu orchestr s 25 hudebníky. Zajímavostí je, že jedním z velitelů hudby druhého praporu byl i J. A. Zinnen, autor nynější Lucemburské státní hymny.

Obr. č. 24: *Musique Militaire Grand-Ducale*

Název orchestru: Musique Militaire Grand-Ducale

Mezinárodně užívaný název: Luxembourg Military Band

V současné době je obsazení orchestru následující:

- Šéfdirigent, asistent šéfdirigenta
- 2 hoboje, 4 flétny, 12 klarinetů, 6 saxofonů, basklarinet, fagot,
- 6 trubek, 5 lesních rohů, 4 trombóny, 4 tuby
- 2 kontrabasy a 6 hráčů na bicí nástroje

Členové orchestru jsou profesionální hudebníci, absolventi konzervatoří a vysokých škol doma i v zahraničí. Jsou příslušníky armády, nevykonávají však vedle hudební činnosti žádné jiné povinnosti. Orchester se podle potřeby může dělit na menší hudební formace: komorní orchestr, brass band, či "bugles and

drums". V rámci orchestru se zformovaly i četné komorní soubory: dechový kvintet, klarinetový kvartet, saxofonový kvintet, Dixieland. Tyto soubory dohromady absolvují 150 zkoušek 200 vystoupení ročně. Orchester sídlí v budově Lucemburské konzervatoře, často vystupuje ve zdejším hlavním sále.

Hlavní úkoly orchestru

Aktivity orchestru zahrnují službu pro Velkovévodský dvůr: vystupuje při státních návštěvách, oficiálních návštěvách, setkáních či večerech.

Dále zajišťuje hudební doprovod při mnoha vojenských akcích, přehlídkách nebo střídání stráží před Velkovévodským palácem. Dále se orchestr pravidelně účastní dalších vlasteneckých obřadů.

Orchester působí také jako koncertní těleso, a to průměrně padesátkrát za rok, v nejrůznějším obsazení, doma i v zahraničí. Orchester se také věnuje nahrávací činnosti.

Obr. č. 25: uniformy lucemburského orchestru

3.16 Maďarsko

Maďarské vojenské kapely jsou součástí kultury této země téměř 250 let. První profesionální dechový vojenský orchestr vzniknul v roce 1896 v Budapešti.

Obr. č. 26: Magyar Honvédség Központi Zenekara

Název orchestru: Magyar Honvédség Központi Zenekara

Mezinárodně užívaný název: The Hungarian Defence Forces Central Orchestra

Tento orchestr je reprezentativním hudebním tělesem Maďarské armády. Jeho posláním je udržovat tradice dechové hudby, podporovat amatérské dechové hudby a přispívat ke vzniku nových děl tohoto žánru. Orchestr je pravidelným účastníkem domácích i mezinárodních festivalů vojenské hudby, kde prokazuje vysoké umělecké kvality svých hráčů na žesťové nástroje.

Jeho repertoár je široký, zahrnuje tradiční fanfáry a pochody, koncertní skladby a populární hudbu. Za dobu svojí existence orchestr spolupracoval s domácími

skladateli: Frigyes Hidas, Ránki György, Kamilló Lendvay, Árpád Balázs a László Dubrovay. Orchester vystupuje doma i v zahraničí na tatto přehlídkách.

Za zmínku také stojí soubor Ostinato Brass Ensemble, který je významným představitelem maďarské žesťové komorní hudby.

Hlavní úkoly orchestru

Primární úlohou orchestru je doprovod státních a vojenských akcí nejvyšší úrovně. K dalším hudebním aktivitám patří vystupování na společenských akcích v tuzemsku i v zahraničí, kde orchestr důstojně reprezentuje maďarskou armádu a tisíce let duchovních a kulturních tradic země. Orchester dal vzniknout řadě hudebních nahrávek, rozhlasových a televizních pořadů.

3.17 Malta

Název orchestru: Banda tal-Korp tal-Pulizija

Mezinárodně užívaný název: The Malta Police Force Band

Orchestr byl založen v roce 1920, byl složen z příslušníků Královského pluku a Maltézského dělostřelectva. Od té doby byl orchestr ze služebních důvodů několikrát rozpuštěn a opět složen, naposledy v roce 1994, na 180. výročí založení Maltézské policie. V tomto roce vystoupil na své obnovené premiéře po boku významných orchestrů: ruského policejního dechového orchestru a italského "Banda dell 'Arma dei Carabinieri" během slavnostního pochodu společně s čestnou stráží na náměstí svatého Jiří ve městě Valletta.

V posledních letech orchestr vystupoval při ceremoniálech na maltských ostrovech. Od roku 2004 se orchestr účastní společně se zahraničními orchestry festivalu Malta Military Tattoo. Jediné zahraniční vystoupení souboru proběhlo v roce 2005, kdy měl orchestr možnost vystoupit na Sicílii.

Na základě iniciativy svého vedení nahrál v letech 2002, 2005 a 2011 orchestr tři kompaktní disky obsahující některá z nejlepších čísel svého širokého hudebního repertoáru: vojenské pochody, klasické i populární skladby. V rámci orchestru vznikl v roce 2004 taneční soubor, který je tvořen jeho členy. V roce 2006 v rámci orchestru začal také působit soubor Pipes and Drums.

Orchestr má v současné době 45 hudebníků, kteří jsou řadovými členy policie. Vystupují pod taktovkou svého uměleckého ředitele, kterým je vedoucí inspektor

Maestro Anthony Cassar, pátý ředitel od založení souboru. V rámci organizační struktury je zástupcem ředitele bubeník orchestru.

Hlavní úkoly orchestru

Rolí orchestru je podpora policie při slavnostních příležitostech. V průběhu roku také pořádá vystoupení a koncerty. Ty se konají při národních svátcích a jiných slavnostních příležitostech, jejich pořadatelem je Úřad pro cestovní ruch, Ministerstvo pro Gozo, krajská zastupitelstva a charitativní organizace na Maltě a Gozu.

Orchestr usiluje o budování důvěry mezi veřejností a policejním sborem skze častá vystoupení, na jejichž vysoké umělecké kvalitě si orchestr zakládá.

3.18 Spolková republika Německo

V Německu existuje armádní struktura orchestrů, v rámci níž funguje 13 dechových těles a také *Ausbildungsmusikkorps der Bundeswehr*, tedy výukové středisko pro armádní hudebníky, které funguje ve spolupráci s *Robert Schumann Hochschule Düsseldorf*. V rámci této struktury vynikají dva orchestry:

- Stabsmusikkorps der Bundeswehr, Berlin
- Musikkorps der Bundeswehr, Siegburg

Oba orchestry plní funkce reprezentativních těles armády, vystupují při státních návštěvách a dalších vrcholných ceremoniálech.

BigBand der Bundeswehr sídlí v Euskirchenu a zaměřuje se na zábavní a populární repertoár. Další deset orchestrů (sedm pěchoty, dva letectva a jeden námořnictva) slouží armádním potřebám doma i v zahraničí.

Obr. č. 28: Stabsmusikkorps der Bundeswehr

Název orchestru: Stabsmusikkorps der Bundeswehr

Mezinárodně užívaný název: Stabsmusikkorps der Bundeswehr

V historii německých ozbrojených sil existovaly dva orchestry tohoto názvu, jeden v Berlíně a jeden v Siegburgu. Tato situace trvala po dobu, kdy byla země rozdělena železnou oponou. V současnosti je nositelem tohoto názvu orchestr sídlící v Berlíně, který společně s čestnou jednotkou armády zajišťuje protokolární službu, a to na:

- uvítání hostů spolkového prezidenta, kancléře či armády

- státních recepcích spolkového prezidenta
- rautech spolkového kancléře, ministra obrany a náčelníků armády

Orchestr byl založen 1. dubna 1991 jako *Heeresmusikkorps* v Postupimi. V roce 1994 se přestěhoval do Berlína a v roce 2000 získal svůj současný název.

Mezi další aktivity orchestru, které souvisejí s reprezentací armády, patří koncertní vystoupení, ať už velkého orchestru či komorních souborů. Orchestr také společně s čestnou jednotkou provádí pochodová vystoupení a tattoo. V orchestru dnes slouží 120 vojáků, kteří jsou vybaveni třemi variantami uniforem.

Odlišný orchestr, který dříve nosil název *Stabsmusikkorps*, nadále existuje a je nyní nazýván *Musikkorps*. Tento byl zřízen dne 16. února 1957 v Rheinbachu a poté byl převelen do Siegburgu. Dne 1. července 2000 došlo ke změně názvu orchestru do výše zmíněné podoby. Při zvláštních příležitostech vystupují oba tyto orchestry společně. Jedním z posledních společných vystoupení bylo tattoo při příležitosti "50 let Bundeswehru" před budovou Říšského sněmu v Berlíně. Na této akci, konané ve formátu *Großer Zapfenstreich*, tedy *Velké tattoo*, vystupují orchestry za světél loučí v bojových uniformách.

Obr. č. 29: *Großer Zapfenstreich*

V rámci orchestru také působí dvacetičlený pochodový soubor složený z bubeníků a hráčů na pikoly. Toto obsazení je typické pro německou pochodovou dechovou hudbu.

3.19 Nizozemské království

Obr. č. 30: Koninklijke Harmonie Sainte Cécile Eijsden

Název orchestru: Koninklijke Harmonie Sainte Cécile Eijsden

Mezinárodně užívaný název: Windband Sainte Cecile Eijsden

V rámci této práce je tento orchestr vyjímečný tím, že se jedná o amatérský soubor. Tradice holandských amatérských orchestrů a jejich vysoká úroveň si však zaslouží, aby nejlepší z těchto těles bylo srovnáváno s nejlepšími profesionálními soubory. V Nizozemí je tradice dechových orchestrů možná nejsilnější v Evropě, konají se zde soutěže těchto těles, a právě vítězem té nejprestižnější, mezinárodní, konané v Kerkrade se v roce 2009 a 2013 stal právě tento orchestr.

Sainte Cecile je tvořena několika orchestry, vedle dvou mládežnických orchestrů jsou jejími hlavními částmi symfonický dechový orchestr a pochodový orchestr. Oba vystupují samostatně, ale také společně při tattoo, slavnostních a kulturních akcích. Činnost orchestrů je tak úzce spojena s kulturním a náboženským životem ve městě Eijsden.

Koncertní orchestr

Koninklijke Harmonie Sainte Cécile Eijsden byl založen v roce 1880 a má 110 členů. Orchestr vystupuje na řadě koncertů doma i v zahraničí, a to buď v plném

obsazení či jako komornější těleso. V orchestru jsou zastoupeny dřevěné a žesťové dechové nástroje, bicí a kontrabasy. Od svého založení je soubor úspěšný v soutěžích doma i v zahraničí, získává pravidelně první ceny.

Orchestr koncertoval v Belgii, Lucembursku, Francii, Švýcarsku, Německu, Itálii, Španělsku či Polsku, v roce 2012 také absolvoval velmi úspěšné turné po Rakousku.

Pochodový orchestr

Pod tradičním názvem "*Trommel- en Klaroenkorps*" vystupuje pochodový orchestr složený ze 40 hráčů. Repertoár souboru vychází z historického období vzniku orchestru, kdy hráči na žesťe měli k dispozici pouze přirozené, tedy bezklapkové, nástroje. Tento fakt určuje repertoár souboru, jehož skladby mohou využívat pouze tóny alikvótní řady. Tím však soubor dosahuje jedinečného zvuku, který je vhodný pro venkovní vystoupení i pro koncertní sál.

Obr. č. 31: *Trommel- en Klaroenkorps*

3.20 Polská republika

V oblasti, kterou bychom mohli nazývat "vojenská umělecká tvorba" se v Polsku objevuje zajímavý prvek - vojenská píseň, neboli píseň vojáka. Historie Polska je spjata s mnoha vojenskými, válečnými událostmi, a proto jsou tyto písně dokladem polské historie. Vznik těchto uměleckých útvarů má v zemi našich sousedů dlouhou a hlubokou tradici, proto i vojenské soubory jsou více zaměřeny na provádění vokálních děl, sborových i sólových. Soubory jsou také více zaměřeny na uchovávání národních tradic, což opět souvisí s politickou a zejména vojenskou minulostí země.

Vznik prvního takového souboru se datuje do roku 1915. 21. února tohoto roku se uskutečnilo první vojenské divadelní představení v Bielsko-Biala v divadelním hotelu "U Černého orla". Od počátku byla vystoupení souboru utvářena tak, aby "byla optimistická a radostná, dávala lidem víru a naději."

Obr. č. 32: Reprezentacyjny Zespół Artystyczny Wojska Polskiego

Název orchestru: Reprezentacyjny Zespół Artystyczny Wojska Polskiego

Mezinárodně užívaný název: The Representative Artistic Ensemble of the Polish Armed Forces

Tento soubor, jehož součástí je dechový orchestr *Orkiestra Koncertowa Reprezentacyjnego Zespołu Artystycznego Wojska Polskiego* patří mezi nejvýznamnější polské kulturní instituce. V období po druhé světové válce se tento soubor, a zejména jeho dechový orchestr, vyvinul z částečně amatérského a špatně vybaveného do velikosti skutečně reprezentativní instituce. Za tuto

dobu soubor přestál četné politické změny, a i s nimi spojené změny kulturní politiky. Za více než 60 let činnosti jednotky, která několikrát změnila název, umístění a míru nezávislosti, již vystoupil orchestr před několika miliony diváků doma i v zemích téměř celého světa. Další posluchači měli možnost soubor slyšet díky častým rozhlasovým a televizním přenosům a záznamům.

Soubor v současné době sestává z více než stovky umělců: pěvečtí sólisté, mužský sbor, balet, dechový orchestr, symfonický orchestr. Vedle notového archivu má soubor také bohatý archiv více než 1000 kostýmů a rekvizit. Jejich používání do značné míry utváří podobu výkonů souboru.

Obr. č. 33: Orkiestra Koncertowa Reprezentacyjnego Zespołu Artystycznego Wojska Polskiego

Hlavní úkoly orchestru

Vystoupení orchestru jsou čistě kulturní reprezentací Polské armády, orchestr tedy neplní ceremoniální funkce. Vystoupení orchestru se konají ve velmi odlišných podmínkách: od velkých koncertních sálů a divadel, k místním komunitním centrům, kde publikum tvoří vojáci či civilisti. Řada vystoupení se koná v exteriéru, na historických místech, v době nejvýznamnějších výročí. Publikem souboru byli často nejvyšší domácí i zahraniční politici, prezidenti, premiéři, generálové, biskupové. Se zvláštním sentimentem vzpomíná soubor na vystoupení pro Svatého otce Jana Pavla II.

Repertoár

Základem repertoáru souboru jsou písně. Jejich prostřednictvím soubor připomíná doby slávy polských rytířů, vojáků a jejich hrdinství. Jejich příběhy svědčí o lásce k vlasti a svobodě. Vystoupení jsou někdy věnována jediné události, jako je například vytvoření "národní hymny", nebo některému z okamžiků polské historie. Takto vznikají scénická představení obohacené o polské národní tance a národní tradice, prováděná s použitím historických kostýmů a rekvizit.

Kromě hudebního doprovodu scénických představení tohoto typu jsou v repertoáru orchestru koncertní programy zábavného typu, na bázi moderních rytmů, písní a s použitím pochodové choreografie.

3.21 Portugalská republika

Obr. č. 34: Banda de Música da Força Aérea

Název orchestru: Banda de Música da Força Aérea

Mezinárodně užívaný název: Portuguese Air Force Band

Dechový orchestr portugalského letectva byl založen 31. prosince 1957 z rozhodnutí tehdejšího ministra letectví. Dodnes je soubor podřízen náčelníku štábu letectva, který koordinuje veškerou jeho činnost. Po dobu své existence orchestr vedle svých ceremoniálních povinností vystupuje také koncertně. Účelem těchto koncertů je zlepšovat vztah veřejnosti a armády, a také přispívat k rozvoji portugalské kultury. Tu reprezentoval na četných zahraničních zájezdech:

- Německo v letech 1969, 1972, 1973 a 2006, kdy vystoupil na hudebním festivalu NATO v Monchengladbachu a Kaiserslauternu
- Belgie v letech 1977 a 2010, kde vystoupil na 17. a 50. Mezinárodním festivalu vojenských hudeb ve městě Mons
- Lucembursko v roce 1977, Nizozemí v roce 1983, Anglie v roce 1989, Španělsko v roce 2004 a Francie v letech 2005 a 2007

Erb orchestru

Orchestr má vlastní symboliku: erb souboru. Na zlatém a modrém poli, které symbolizují vzduch a stálost, je umístěn stříbrný susafon, koruna patří všem jednotkám portugalského letectva, motto říká: "Sloužit u stroje i hudbou".

Hlavní úkoly orchestru

Orchestr sídlí v hlavním městě Portugalska, Lisabonu. Jeho posláním je především:

- provádění pořadových cviků a ceremoniální hudby na nejvyšší úrovni, při vojenských obřadech: každodenní střídání čestné jednotky, přísahy na vlajku, slavnostní pochody stráže
- reprezentace letectva a armády koncerty či vystoupeními s pochodovou choreografií, vystupování na festivalech
- vzdělávací aktivity podporující fungování orchestru a rozvoj jeho publika

Obr. č. 35: erb portugalského orchestru

3.22 Rakouská republika

Dne 1. září 2015 byly rakouské vojenské orchestry reformovány. Vzniklo devět menších vojenských hudeb, každá o devatenácti hudebnících, jejichž povinností je vykonávat hudební službu pro vojenská velitelství. Vedle těchto menších souborů funguje šedesátičlenný reprezentativní orchestr.

Výcvik vojenských hudebníků - kulturní mise Rakouské armády

V Rakousku funguje systém vzdělávání pro vojenské hudebníky, kterým od roku 1955 prošlo asi 10.000 hudebníků. Je pýchou armády, že mnozí z nich se stali profesionálními hudebníky, členy dechových orchestrů, učiteli hudby, ale také například hráči ve Vídeňské filharmonii. Výchovou mladých hudebníků rakouská vojenská hudba významně přispívá k podpoře všeobecného kulturního vzdělání veřejnosti.

Obr. č. 36: Gardemusik

Název orchestru: Gardemusik

Mezinárodně užívaný název: Gardemusik

Při vojenském velitelství ve Vídni funguje vojenská hudba, která je součástí jednotky stráže. Nese název Gardemusik, který používá i v cizojazyčných materiálech. Pro návštěvníky Vídně, stejně jako pro její obyvatele, jsou vystoupení orchestru zpestřením tamnějšího kulturního života. Orchester tvoří 60

hudebnic či hudebníků, jedná se o oficiální reprezentativní soubor rakouské vojenské hudby v zahraničí.

Orchestr byl založen roku 1955, kdy poválečné Rakousko získalo zpět vojenskou suverenitu.

Hlavní povinnosti orchestru

Ve Vídni lze jen těžko najít státní politickou událost, která by se konala bez účasti jednotky stráže, a s ní tedy i tohoto orchestru. Jednotka vystupuje zejména během státních návštěv a ceremoniálu akreditace velvyslanců.

Kromě reprezentačních úkolů spojených s jednotkou stráže orchestr vystupuje samostatně s cílem rozvíjet kulturní význam vojenské hudby doma i daleko za hranicemi Vídně.

Koncerty jsou nedílnou součástí kulturního života Vídně, zejména již tradiční každoroční galakonzert *Frühlingskonzert*. Dále také vojenské koncerty na nádvoří vídeňské radnice a tamějších koncertních sálech. Velmi častou aktivitou orchestru je vystupování na charitativních akcích.

Obr. č. 37: rakouský orchestr na Pražském hradě

Edukativní aktivity

Orchestr spolupracuje s mladými instrumentálními a vokálními sólisty, pro které se často stává odrazovým můstkem pro slibnou hudební kariéru. Velký počet bývalých členů souboru také v současné době působí v některém z vídeňských profesionálních orchestrů.

V rámci souboru také fungují četné komorní soubory, jejichž prostřednictvím hráči zlepšují své hráčské dovednosti.

V rámci orchestru je organizována také hudební výuka pro celou hudební službu Rakouské armády.

3.23 Rumunsko

Obr. č. 38: Muzica Reprezentativa a Ministerului Apararii Nationale

Název orchestru: Muzica Reprezentativa a Ministerului Apararii Nationale

Mezinárodně užívaný název: Romanian Central Military Band

Orchestr vznikl v roce 1951, během své historie se stal nejvyšším rumunským orchestrem svého druhu, a zároveň vzorem pro všechny útvary svého druhu v zemi.

Orchestr si zakládá na své profesionalitě, kázni a virtuozitě. Soubor zaznamenal i zahraniční úspěchy, účastnil se většiny významných festivalů po celém světě: Oslo, Peking, Berlín, Teherán, Paříž, Praha, Ankara a další.

Úkolem orchestru je reprezentovat rumunskou armádu doma i v zahraničí, a to prostřednictvím koncertů, ceremoniálních vystoupení a natáčení CD.

3.24 Řecká republika

Obr. č. 39: Στρατιωτική Μουσική Φρουράς Αθηνών

Název orchestru: Στρατιωτική Μουσική Φρουράς Αθηνών

Mezinárodně užívaný název: Athens Garrison Army Band

Tato vojenská hudba má za úkol zejména doprovázet vojenské přehlídky. Dále hraje na koncertech, podílí se na vzniku rozhlasových a televizních pořadů. Pro personál vojenských jednotek vystupuje na zábavných a tanečních vystoupeních. Vedle domácích pódíí vyjíždí k účasti na i zahraničních festivalech a přehlídkách v Evropě a USA, stejně jako v mírových misích po celém světě.

Perličkou z historie orchestru je jeho působení při prvních Olympijských hrách v roce 1896.

Historie

Po vzniku samostatného státu v roce 1821 byla v řecku zaváděna demokracie do značné míry podle francouzského vzoru. I u vzniku prvního řeckého vojenského orchestru v roce 1825 stál francouzský důstojník, plukovník Charles Fabvier. Tento orchestr vznikl v hlavním městě země, kterým v té době ještě bylo Nafplio, a byl nazýván "Music Troupe". Jeho úlohou bylo následovat pravidelné armády ve všech vojenských kampaních a bitvách. Šéfdirigentem orchestru se stal Ernest

von Mangel, voják německého původu z Württembergu v Bavorsku. Měl titul barona a byl poctěn třemi medailemi za službu ve francouzské armádě při osvobození Řecka. Do této vojenské kampaně se zapojily i další evropské státy, které si i v poválečných letech zachovávaly v zemi vojenskou přítomnost, a to včetně vojenských hudeb.

Během prvních let svobodného Řecka byli členy vojenských hudeb převážně cizinci, většinou Bavoři. Prvním orchestrem složeným z řeckých hudebníků bylo až těleso vzniklé v roce 1843. Počet řeckých vojenských hudeb stoupal až k dvanácti v roce 1856, kdy mělo hudbu 10 praporů pěchoty, jeden dělostřelectva a jeden kavalérie, ve kterém hudebníci hráli za jízdy na koních. V roce 1893 naopak počet hudeb klesl na jednu, působící v Aténách. Ta měla 2 dirigenty a šedesátku hudebníků.

Z historického hlediska je dále zajímavé, že regule týkající se způsobu přijímání nových členů vojenských hudeb jsou v platnosti od roku 1904 dodnes. V tomto roce byla také založena vojenská hudební škola v Athénách.

3.25 Slovenská republika

Obr. č. 40: Hudba Ministerstva vnútra Slovenskej republiky

Název orchestru: Hudba Ministerstva vnútra Slovenskej republiky

Mezinárodně užívaný název: *soubor nepoužívá*

Hudba MV SR plní v rámci rezortu úlohu protokolárního a reprezentačního tělesa. Účinkuje na všech oficiálních akcích pořádaných resortem, veřejnými a vládními institucemi. Vedle služebního repertoáru a standartní literatury pro dechový orchestr tvoří podstatu jejich koncertního repertoáru nové, moderní aranže děl starých mistrů, muzikálových a filmových melodií, skladeb swingového, bigbandového, ale i rockového charakteru.

Kořeny orchestru sahají až do období první Československé republiky, kdy na území Slovenska působila amatérská dechovka finanční stráže. Na její tradici byly postaveny základy pozdější Hudby MV SR. Oficiální vznik orchestru sa datuje do roku 1948.

Orchestr se během své existence vypracoval do podoby vyspělého tělesa, které neoddělitelně patří na slovenskou hudební scénu. O stoupající popularitě v posledních letech svedčí i spolupráce s významnými osobnostmi slovenské i české hudební scény.

Zajímavé je, že ředitelem orchestru je jeho člen, hráč na lesní roh, pplk. Mgr. Art. Peter Saňka.

3.26 Slovinská republika

Obr. č. 41: Orkester Slovenske vojske

Název orchestru: Orkester Slovenske vojske

Mezinárodně užívaný název: Slovenian Armed Forces Military Band

Tento orchestr má za úkol podílet se na oficiálních akcích a zastupovat slovinský stát a armádu při slavnostních událostech, s cílem vytvořit dobrou image armády a zajistit splnění požadavků protokolu.

Datem založení orchestru je 4. září 1991, tedy nedlouho po vyhlášení samostatného státu. V současné době se orchestr skládá z 60 profesionálních hudebníků, jejich vedení tvoří trojice dirigentů.

Hlavní úkoly orchestru

Soubor se podílí na ceremoniálech nejvyšší úrovně. Mezi ně patří uvítání státních návštěv, slavnostní veřejné akce armády, vystoupení při příležitosti vojenských a národních ceremonií a oslav. Vedle toho orchestr vyvíjí také koncertní činnost, vystupoval v přenosech pro slovinský rozhlas a televizi, a vydal také sedm CD.

Od svého vzniku orchestr spolupracuje s vojenskými orchestry a dirigenty ze zemí Evropské unie a NATO, účastní se vojenských hudebních festivalů a koncertů v Německu, Polsku, Nizozemsku, Dánsku a Francii.

Ve svém archivu má nahrávky tisíce skladeb domácích i zahraničních autorů, uložené na kazetách a kompaktních discích.

3.27 Spojené království Velké Británie a Severního Irska

V rámci britské armády v současné době půdoby 22 profesionálních dechových orchestrů, vedle nich také dalších 19 *Army Reserve Bands*, tedy orchestrů složených z vojáků v aktivní službě. Tyto jednotky jsou uspořádány do *Corps of Army Music*, která v současné době prochází restrukturalizací, do roku 2020 by mělo prostřednictvím slučování a přesouvání orchestrů dojít k redukci jejich počtu cca o třetinu.

Obr. č. 42: Band of The Coldstream Guards

Název orchestru: Band of The Coldstream Guards

Mezinárodně užívaný název: Band of The Coldstream Guards

Tento orchestr je považován za nejstarší z existujících britských dechových souborů. Jeho uváděné datum vzniku, 16. května 1785, odpovídá momentu, kdy jednotka *Coldstream Guards* najala osm hudebníků, aby doprovázeli výměnu stráží fanfárami. Tento ceremoniální akt se provádí dodnes, každý den v 11:30 před Buckinghamským palácem.

Historie

V roce 1835 byl souboru přidělen první britský kapelník, jeho předchůdci byli ze zahraničí, první z nich byl Němec.

Ještě před vypuknutím první světové války nahrál orchestr několik zvukových nosičů.

Během druhé světové války, v roce 1944, byla kasárna souboru zasažena německou střelou V2, při této události zahynula část členů souboru včetně jeho ředitele.

Od roku 1960 orchestr pořádá pravidelně turné po USA a Kanadě, zvané *Coast to Coast*.

V roce svého dvoustletého výročí (1985) zahajoval orchestr koncert *Live Aid* ve *Wembley Stadium*.

12. září 2011, v souvislosti s teroristickými útoky předešlého dne, hrál orchestr na příkaz královny *Star Spangled Banner* při ceremoniálu výměny stráží, následujícího dne se sama královna připojila k souboru zpěvem americké národní hymny.

Soubory

V rámci orchestru funguje několik souborů:

- Koncertní orchestr
- Pochodový orchestr
- Komorní soubory: žesťový kvintet, jazzové trio, fanfárové soubory, dechový kvintet
- Historický dechový orchestr 18. století

Hlavní povinnosti orchestru

Orchestr vystupuje při pravidelných či vyjímečných příležitostech, mezi něž mimo jiné patří:

- *Changing of the Guard*
- *The Festival of Remembrance*
- *Trooping of the Colour*
- *Beating the Retreat*

Orchestr dále vystupuje na koncertech pro armádu, dobročinné organizace a na zahraničních festivalech.

Smlouva s nahrávací společností

V roce 2009 orchestr podepsal smlouvu se společností Decca, téhož roku vzešlo z této spolupráce debutové album *Heroes*. Toto album bylo nominováno na *Best Album of the Year* v *Classical Brits*. V souvislosti s nominací orchestr zahajoval *Classical Brits Awards Gala* v *Royal Albert Hall* následujícího roku.

Obr. č. 43: obal CD anglického orchestru

3.28 Španělské království

V současné době existuje ve španělsku 26 vojenských hudeb, jejichž funkcí je doprovázet ceremoniální akce armády, vystupovat na koncertech pro posílení vztahu veřejnosti a armády, a dále se také účastnit vojenských akcí.

Obr. č. 44: Banda de Música del Ejército del Aire

Název orchestru: Banda de Música del Ejército del Aire

Mezinárodně užívaný název: Spanish Air Force Military Band

První vystoupení, od kterého orchestr počítá také svou historií, proběhlo 20. června 1923, kdy bylo španělskému vojenskému letectvu předána z rukou krále Španělska vojenská zástava.

Rušení vojenských orchestrů v roce 1989

V tomto roce došlo k reorganizaci armády, v rámci které došlo k výrazné redukci počtu vojenských hudeb. V této době zbyly pouze tři soubory, po jednom u armády, námořnictva a letectva. Orchestr letectva se tedy řadí mezi trojici jednotek s kontinuální historií. V průběhu dalších let byly orchestry opětovně zakládány, do současnosti však trpí touto ztrátou kontinuity.

Povinnosti orchestru

Orchestr plní povinnosti v rámci působnosti letectva, vedle domácích vystoupení jej doprovází také při zahraničních misích. Soubor vystupuje při ceremoniálních akcích a přehlídkách.

Historické obsazení orchestru “Cornetas y tambores”

Až do roku 1940 byl tento orchestr složen pouze z hráčů na polnice a bubny. Tyto soubory jsou typické v rámci španělské vojenské hudby. I v současné době ve Španělsku působí uniformované amatérské, studentské i poloprofesionální soubory tohoto druhu.

Obr. č. 45: orchestr v obsazení “Cornetas y tambores”

3.29 Švédské království

Název orchestru: Arméns Musikkår

Mezinárodně užívaný název: Royal Swedish Army Band

Jedná se o největší orchestr švédských ozbrojených sil, sídlí ve Stockholmu. Soubor se skládá z 53 hudebníků, z nichž 36 je trvale zaměstnaných a 17 zde má dočasné pracovní zařazení. Vedení jednotky se skládá z ředitele, zástupce ředitele, producenta, hudebního režiséra. Orchestr má také plukovního bubeníka, archiváře a technika.

Hlavní povinnosti orchestru

Soubor vystupuje při státních ceremoniálech u královského paláce, při státních návštěvách a ceremoniálech pro královský dvůr a vládu. Tyto povinnosti dávají dohromady více než 200 vystoupení ročně. Orchestr také hraje v souvislosti s mezinárodními misemi ozbrojených sil, například v Kosovu a Afghánistánu. Navíc soubor vyvíjí aktivní koncertní činnost otevřenou pro veřejnost, kde vystupuje s repertoárem vážné i populární hudby, od baroka až po současnost.

Na mezinárodní scéně se orchestr uplatňuje při hudebních festivalech a tattoo přehlídkách, již vystoupil ve Finsku, Německu, Norsku, Dánsku, Francii a Švýcarsku.

Obsazení

Obsazení orchestru je následující: 3 flétny, 10 klarinetů, 2 hoboje, 2 fagoty, 4 saxofony, 5 lesních rohů, 8 trubek, 4 trombóny, 2 euphonia, 3 tuby, 3 hráči na perkuse a 6 bubeníků.

Orchestr vystupuje v mnoha podobách: jako velký pochodový orchestr, velký symfonický dechový orchestr, Big Band, lidová hudba, dechový oktet, žesťový sextet či kvintet, saxofonový kvartet a další.

Obr. č. 47: uniformy švédského orchestru

Uniforma

Uniforma orchestru následuje jednotný vzor z roku 1886. V pochodovém tvaru nosí helmice s bílým chocholem.

Historie

Tradice švédských vojenských hudeb se odvíjí od doby Gustava I. Vasy, tedy do doby kolem roku 1500. V této době hudebníci, bubeníci a dudáci vstoupily do služeb osobní stráže tohoto panovníka a zformovali se do podoby prvního předchůdce vojenského orchestru.

V roce 1900 byly ve Švédsku propuštěny vojenské hudby z ozbrojených sil, veškeré aktivity byly převedeny na regionální kapely. V souvislosti s profesionalizací armády vznikl v roce 2006 orchestr sestávající z 15 profesionálních hudebníků, který se postupně rozrůstal do současné podoby.

4. Srovnání orchestrů

4.1 Status orchestru a způsob jeho fungování

V této práci jsem došel ke zjištění, že většina orchestrů je stále propojena se službou v armádě, v menší míře s jiným bezpečnostním sborem - policií. Pouze ve dvou případech se jedná o nezávislé soubory.

Další zajímavá zjištění bylo možné vysledovat při porovnání dat vzniku orchestru s historií dané země. Například: Farnie (1848), Chorvatsko (1991), Česká republika (1945), Estonsko (1918) či Irsko (1923). Jedná se o data shodná s výraznými dějinnými událostmi v daných zemích, ať už jde o změny politického zřízení či přímo o vznik samostatných států. V těchto obdobích logicky docházelo ke změnám ve společnosti i v armádě, čehož je vznik orchestrů logickým následkem.

Zajímavé je také srovnání orchestrů podle počtu jeho členů. Tento ukazatel do značné míry určuje i koncertní možnosti orchestru.

Vzhledem k tomu, že většina orchestrů je zřízena armádou a jejich členové jsou výhradně hudebníky, uvádím v tabulce pouze odlišnosti od tohoto stavu.

<i>Země / název</i>	<i>odlišný způsob fungování</i>	<i>rok založení</i>	<i>počet členů</i>
<i>Belgické království</i> Koninklijke Muziekkapel van de Gidsen		1832	103
<i>Bulharská republika</i> Гвардейския представителен духов оркестър		1879	42
<i>Česká republika</i> Hudba Hradní stráže a Policie ČR	zřizovatelem je policejní sbor	1945	63
<i>Dánské království</i> Koninklijke Militaire Kapel Johan Willem Friso		1819	53
<i>Estonská republika</i> Kaitseväe orkester		1918	45
<i>Finská republika</i> Puolustusvoimien varusmiessoittokunta	sezónní, složený z vojáků povinné vojenské služby	1990	80
<i>Francouzská republika</i> Musique de la Garde Républicaine	zřizovatelem je policejní sbor	1848	120

<i>Země / název</i>	<i>odlišný způsob fungování</i>	<i>rok založení</i>	<i>počet členů</i>
<i>Chorvatská republika</i> Simfonijski puhački orkestar Oružane snage Republike Hrvatske		1991	34
<i>Irská republika</i> Banna Uimh. 1 an Airm		1923	42
<i>Italská republika</i> La Banda Musicale dell'Arma dei Carabinieri	zřizovatelem je policejní sbor	1820	102
<i>Kyperská republika</i> Φιλαρμονική της Αστυνομίας Κύπρου	zřizovatelem je policejní sbor	1900	27
<i>Litevská republika</i> Lietuvos pučiamųjų orkestras "Trimitas"	nezávislý orchestr	1957	50
<i>Lotyšská republika</i> Nacionālo Bruņoto spēku orķestris	hudebníci vykonávají i další, nehudební službu pro armádu	1992	35
<i>Lucemburské velkovévodství</i> Musique Militaire Grand-Ducale		1842	55
<i>Maďarsko</i> Magyar Honvédség Központi Zenekara		1896	43
<i>Maltská republika</i> Banda tal-Korp tal-Pulizija	zřizovatelem je policejní sbor, soubor je složen ze sloužících policistů	1920	45
<i>Spolková republika Německo</i> Stabsmusikkorps der Bundeswehr		1991	120
<i>Nizozemské království</i> Koninklijke Harmonie Sainte Cécile Eijsden	orchestr je dobrovolným amatérským spolkem	1880	110
<i>Polská republika</i> Reprezentacyjny Zespół Artystyczny Wojska Polskiego	soubor funguje v rámci většího celku - divadlo, písně, tance	1915	40
<i>Portugalská republika</i> Banda de Música da Força Aérea		1957	98
<i>Rakouská republika</i> Gardemusik		1955	60
<i>Rumunsko</i> Muzica Reprezentativa a Ministerului Aparării Nationale		1951	57
<i>Řecká republika</i> Στρατιωτική Μουσική Φρουράς Αθηνών		1821	33

<i>Země / název</i>	<i>odlišný způsob fungování</i>	<i>rok založení</i>	<i>počet členů</i>
<i>Slovenská republika</i> Hudba Ministerstva vnútra Slovenskej republiky	zřizovatelem je policejní sbor	1948	42
<i>Slovinská republika</i> Orkester Slovenske vojske		1991	60
<i>Spojené království Velké Británie a Severního Irska</i> Band of The Coldstream Guards		1785	67
<i>Španělské království</i> Banda de Música del Ejército del Aire		1923	33
<i>Švédské království</i> Arméns Musikkår		2006	53

4.2 Formy online propagace orchestru

Všechny orchestry je možné dohledat na internetu, liší se však rozsah informací, které o sobě zveřejňují na vlastních stránkách či Facebooku.

Ze sociálních sítí se orchestry nejčastěji prezentují na Facebooku, zde je možné hodnotit zapojení tohoto kanálu jednak počtem "Like" a jednak mírou aktivity na stránce, tedy frekvencí uveřejňování postů.

V tabulce jsou uvedeny internetové odkazy, které jsou zároveň zdrojem informací uvedených v této práci. Jedná se buď o samostatné stránky orchestru (v tabulce vyznačeno tučně) nebo o prezentaci v rámci stránek bezpečnostního sboru.

Pro prezentaci orchestru v zahraničí je důležité, zda mají jeho stránky anglickou jazykovou mutaci. U počtu stránek je tento ukazatel uveden za lomítkem.

Míra užití internetu je hodnocena následujícími ukazateli:

- počet stránek internetové prezentace
- kalendář budoucích koncertů (v tabulce označeno zeleným podkladem buňky)
- existence jazykové mutace do Angličtiny a počet jejích stránek
- počet "Like" facebookové stránky
- počet "Post" na facebookové stránce v období 1.1. - 31.3. 2016 (čtvrtletí)

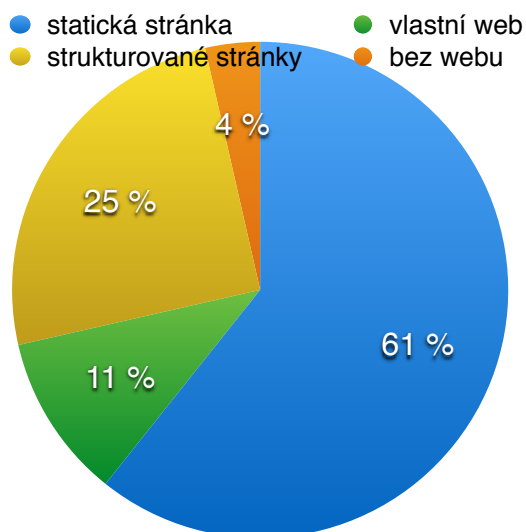
Země / název	Internetová stránka	počet stránek	FB - like	počet postů
<i>Belgické království</i> Koninklijke Muziekkapel van de Gidsen	www.royalbands.mil.be	5/0	-	-
<i>Bulharská republika</i> Гвардейския представителен духов оркестър	guards-bg.com	1/0	-	-
<i>Česká republika</i> Hudba Hradní stráže a Policie ČR	policie.cz/hudba	2/1	766	0
<i>Dánské království</i> Koninklijke Militaire Kapel Johan Willem Friso	defensie.nl	1/0	2677	35
<i>Estonská republika</i> Kaitseväe orkester	mil.ee	1/1	-	-
<i>Finská republika</i> Puolustusvoimien varusmiessoittokunta	varusmiessoittokunta.fi	1/1	7309	50+

Země / název	Internetová stránka	počet stránek	FB - like	počet postů
<i>Francouzská republika</i> Musique de la Garde Républicaine	gendarmerie.interieur. gouv.fr	10+/0	3558	36
<i>Chorvatská republika</i> Simfonijski puhački orkestar Oružane snage Republike Hrvatske	morh.hr	1/0	-	-
<i>Irská republika</i> Banna Uimh. 1 an Airm	military.ie	3/3	-	-
<i>Italská republika</i> La Banda Musicale dell'Arma dei Carabinieri	carabinieri.it	5/0	2242	50+
<i>Kyperská republika</i> Φιλαρμονική της Αστυνομίας Κύπρου	police.gov.cy	1/0	-	-
<i>Litovská republika</i> Lietuvos pučiamųjų orkestras "Trimitas"	trimitas.lt	20/15	2266	20
<i>Lotyšská republika</i> Nacionālo Bruņoto spēku orķestris	mil.lv	3/0	-	-
<i>Lucemburské velkovévodství</i> Musique Militaire Grand-Ducale	fvmmlu	3/0	-	-
<i>Maďarsko</i> Magyar Honvédség Központi Zenekara	kozpontizenekar.hu	20/10	870	0
<i>Maltská republika</i> Banda tal-Korp tal-Pulizija	pulizija.gov.mt	1/1	-	-
<i>Spolková republika Německo</i> Stabsmusikkorps der Bundeswehr	kommando.streitkraeft ebasis.de	3/0	-	-
<i>Nizozemské království</i> Koninklijke Harmonie Sainte Cécile Eijsden	saintececile.nl	26/26	1085	13
<i>Polská republika</i> Reprezentacyjny Zespół Artystyczny Wojska Polskiego	rzawp.pl	15/0	-	-
<i>Portugalská republika</i> Banda de Música da Força Aérea	emfa.pt	1/0	-	-
<i>Rakouská republika</i> Gardemusik	bundesheer.at	1/0	-	-

Země / název	Internetová stránka	počet stránek	FB - like	počet postů
<i>Rumunsko</i> Muzica Reprezentativa a Ministerului Apararii Nationale	armataromaniei.ro	1/0	325	0
<i>Řecká republika</i> Στρατιωτική Μουσική Φρουράς Αθηνών	army.gr	1/0	828	9
<i>Slovenská republika</i> Hudba Ministerstva vnútra Slovenskej republiky	<i>orchestr nemá internetovou stránku ani jinou formu propagace na webu</i>	-	-	-
<i>Slovinská republika</i> Orkester Slovenske vojske	postanivojak.si	2/0	-	-
<i>Spojené království Velké Británie a Severního Irska</i> Band of The Coldstream Guards	army.mod.uk twitter.com/ColdstreamBand	3 <i>(web je v angličtině)</i>	8512	29
<i>Španělské království</i> Banda de Música del Ejército del Aire	portalcultura.mde.es	1/0	-	-
<i>Švédské království</i> Arméns Musikkår	forsvarsmakten.se	5/0	-	-

Hodnocení - Webová prezentace

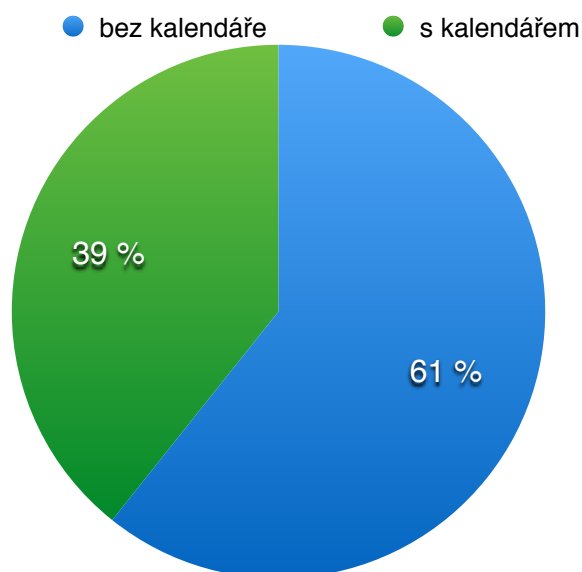
- Orchester nemá web (1)
- Orchester má stránku se základními informacemi v rámci webu zřizovatele (17)
- Orchester má strukturované stránky v rámci webu zřizovatele (7)
- Orchester má vlastní plnohodnotný web (3)

Graf č. 3: webová prezentace orchestrů

Hodnocení - kalendář

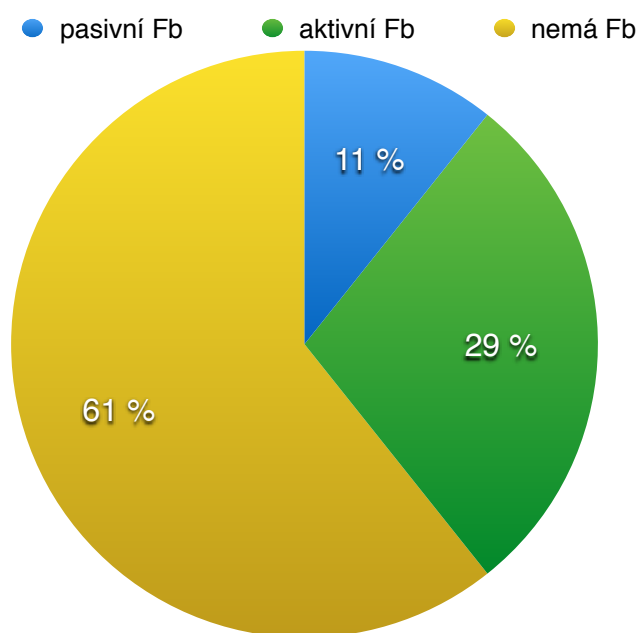
- Orchester nemá na webu kalendář koncertů a vystoupení (17)
- Orchester má na webu kalendář koncertů a vystoupení (11)

Graf č. 4: kalendář na webu orchestrů

Hodnocení - Facebook

- Orchester nemá facebookovou stránku (17)
- Orchester má facebookovou stránku, aktivně ji nevyužívá (3)
- Orchester má facebookovou stránku, aktivně ji využívá (8)

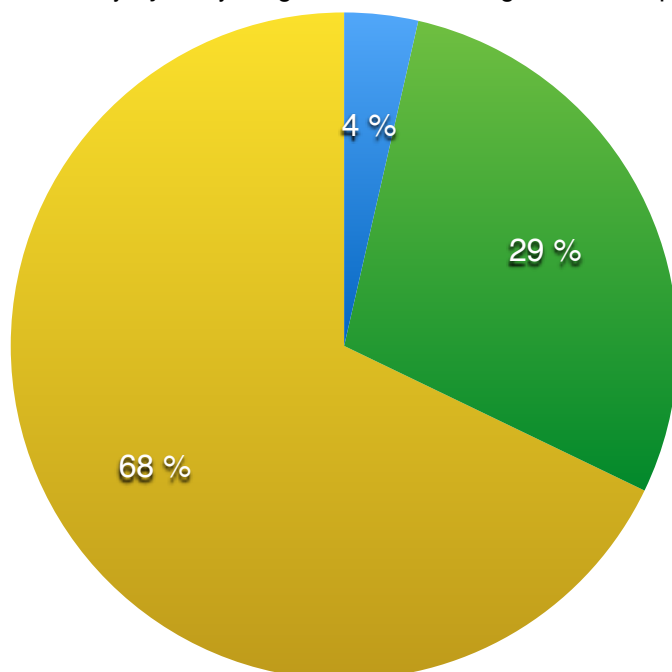

Graf č. 5: používání Facebooku

Hodnocení - anglická mutace webu

- Orchester nemá stránku v angličtině (19)
- Orchester má stránku v angličtině (8)

● národním jazykem je angličtina ● i v angličtině ● pouze v národním jazyce

Graf č. 6: jazyková mutace webu

4.3 Žánry repertoáru - “žánrová pyramida”

Při srovnání repertoáru orchestrů je možné vysledovat společné znaky jejich repertoáru, respektive žánrů, které hrají. Tyto žánry tvoří pomyslné vrstvy, které se formují do podoby “žánrové pyramidy”. Některé orchestry, které mají nejširší žánrový záběr, obsahují všechny vrstvy této pyramidy. U některých nedosahuje pyramida vyšších pater, případně jí některá vrstva chybí. Šířka jednotlivých vrstev vypovídá o četnosti vystoupení v daném žánru. Jak tedy žánrová pyramida vypadá:

Graf č. 7: “žánrová pyramida”

Ceremoniál tvoří základnu repertoáru dechových orchestrů. Vychází z jejich historické funkce, jíž byl doprovod vojenských jednotek. Do této skupiny patří hraní pochodů, fanfár a signálů. V neposlední řadě je úlohou dechových orchestrů interpretace státních hymen, které hrají při státních, vojenských či občanských ceremoniálech. Veškerý ceremoniální repertoár hrají orchestry vestoje, často z paměti, zřídka pod taktovkou dirigenta, ale často za použití dirigentské hole. S ceremoniály jde ruku v ruce také řada povelů souvisejících s hrou na nástroje, například hra “na stržení”, tedy jednotné skončení v průběhu skladby na povel dirigenta.

Tattoo je forma hry vestoje, při níž orchestr na otevřené ploše provádí pochodová cvičení, hráči tedy pochodují v nacvičené choreografii. Tato vystoupení jsou nadstavbou žánru ceremoniálu, do značné míry “dovednostní disciplínou” orchestru. V českém prostředí se pro tento způsob hry vžil název “šouprogram”.

Estráda je koncert již usazeného orchestru, nezřídka však ve venkovním prostředí. Hraní je repertoár lehčího žánru, tedy populární písně, instrumentální sóla či orchestrální skladby z oblasti popu či filmové hudby. Velmi často zazní na

těchto koncertech také národní písně, folklórní skladby a kompozice domácích autorů. Tato vystoupení jsou stále ještě součástí služebních povinností orchestrů ozbrojených složek, neboť díky nim armády či policejní sbory navazují lepší vztahy s veřejností. Proto se tyto koncerty konají také v rámci nejrůznějších oslav.

Tři výše zmíněné vrstvy žánrové pyramidy v případě orchestrů ozbrojených složek pokrývají veškeré požadavky, které na ně mají jejich zřizovatelé. Orchestr jimi dokáže doprovodit vojenské jednotky při ceremoniálu či jiných vojenských akcích, a také rozvíjet vztahy s veřejností na estrádních vystoupeních a tattoo. S tímto repertoárem je také možné uskutečňovat vystoupení v zahraničí. Další dvě vrstvy jsou tedy pro orchestr "nadstavbou", která se však objevuje u většiny kvalitních těles. Jedná se o edukativní programy a koncerty "vážné symfonické dechové hudby". Při provádění těchto vystoupení orchestr již vystupuje více jako samostatná kulturní entita, než jako reprezentant ozbrojeného sboru. Funkcí takových vystoupení je zejména rozvoj publika, ale také zvyšování vlastní umělecké úrovně orchestru.

Edukace přináší orchestrům možnost využít své volné kapacity k výchově publika či k většímu prolnutí s profesionální hudební veřejností. Většinou se jedná o výchovné koncerty pro školní zařízení všech stupňů. Ty umožňují orchestrům seznámit budoucí generace se zvukem a podobou orchestru, čímž je možné z dlouhodobého hlediska získávat publikum. Navíc jsou tyto výchovné koncerty v souladu s ideou rozvoje spolupráce ozbrojených složek a veřejnosti. Orchestry zřizované policií v některých případech vytvářejí koncepty výchovných koncertů, kde edukativním obsahem není poznávání nástrojů či poučení o skladatelích. Jejich obsahem je výchova například v oblasti bezpečnosti v dopravě či prevence kriminality.

Některé orchestry také dávají příležitost mladým umělcům, studentům. Zde je možné vysledovat mnoho různých forem, od dirigentských kurzů zaměřených na dechový repertoár po doprovod pěveckých sólistů z řad studentů konzervatoří.

Koncert přináší repertoár klasické hudby, původně komorní či symfonické, zaranžované pro dechový soubor. Jedná se o vystoupení určená široké veřejnosti konaná v prostorech či při příležitostech, které neumožňují hrát estrádní program. Do této kategorie spadají vánoční koncerty, vystoupení v rámci náboženských obřadů či při podobných příležitostech.

“Umění” je zkratka v žánrové pyramidě použitá pro koncerty dechové symfonické hudby. Jedná se tedy o originální kompozice pro tato tělesa, nikoli však estrádního či folklorního charakteru. Z repertoáru českých autorů je pro upřesnění možné jmenovat skladby Václava Nelhybela (Chorale, Festivo, Trittico) či Karla Husy (Cheetah, Smetana Fanfare, Music for Prague 1968). Hraním těchto skladeb jednak orchestr zvyšuje hráčskou úroveň svých členů, ale také provádí díla, která by se jinak provedení dočkala pouze s obtížemi.

Srovnání se symfonickými orchestry

V tomto směru provádění těchto náročných skladeb, a to jak pro interpreta tak pro publikum, zasahuje do pole působnosti symfonických orchestrů. Jejich náplní práce je totiž, zjednodušeně řečeno, provádět náročná díla v autentické podobě pro zainteresované publikum. Až v této nejvyšší vrstvě žánrové pyramidy se tedy úlohy dechových a symfonických orchestrů prolínají. Do jisté míry se tedy dá říci, že dechový orchestr se k tomuto nejvyššímu patru propracovává odspodu, zatímco symfonické orchestry z této pozice klesají k provádění nenáročných koncertů, edukačních programů a někdy až k estrádním vystoupením.

V oblasti spolupráce se symfonickými orchestry je potřeba zmínit také fakt, že hráči dechových orchestrů čas od času mohou být potřeba k interpretaci skladeb určených pro větší obsazení dechů. Někteří autoři dokonce předpokládají spojení symfonického a dechového orchestru, ať už přímo na jednom pódiu, či “za scénou”.

5. Závěr

Při hledání orchestrů v zemích Evropské unie jsem došel k mnoha zajímavým zjištěním.

Tyto orchestry jsou součástí hudební kultury každého národa, za dobu své historie byly často jejím důležitým pilířem. Soubory jsou aktivní zejména v oblasti udržování národního kulturního odkazu, ale také plní edukativní funkci.

Z textů, z nichž jsem čerpal, je možné cítit hrdost na službu svému národu, ať už prostřednictvím hraní pro armádu, policii, či reprezentaci na zahraničních zájezdech.

Dále je v historii těchto souborů možné sledovat otisk dějin, tedy události, které vedly k jejich založení či k útlumu jejich činnosti. Osobně pro mě bylo velmi překvapivým zjištěním, že ještě za doby mého života (v roce 1991) byl v Evropě založen orchestr, aby následoval vojáky do bojových linií a dodával jim v boji odvalu. A právě takové určení měl chorvatský orchestr založený v době, kdy mi bylo 6 let.

Zajímavé bylo i sledovat společné znaky orchestrů. Ke každému orchestru patří pochodový repertoár či estrádní vystoupení. Většina atributů je však rozdílná: používané uniformy, obsazení orchestru a počet jeho hráčů, široká škála typů akcí, na kterých orchestry vystupují.

Z hlediska oboru hudební produkce pro mě byl překvapením způsob fungování finského orchestru, který se každoročně znovu skládá z mladých hudebníků nastupujících povinnou vojenskou službu. Jedná se o moderní těleso, které nejlépe ze sledovaných souborů využívá možnosti internetu. Vedle hudebníků si totiž vybírá i zvukaře, kameramany, střihače a lidi se zkušenostmi s marketingem a PR. Tím dosahuje úžasné "čerstvosti" ve svých aktivitách.

Zajímavá je také tradice holandských amatérských orchestrů, které se mohou rovnat profesionálním souborům jak kvalitou tak obsazením.

Žánrová pyramida

Při psaní práce jsem začal používat termín "žánrová pyramida". Jedná se o jev společný pro všechny sledované dechové orchestry. Orchestry jsou zakládány aby hrály při pochodu, případně doprovázely ceremoniály hraním fanfár a hymen. Nad tímto základem jsou koncerty a vystoupení pro zlepšování vztahů s veřejností, tedy tattoo a estrády, které právě širokou veřejnost dokáží oslovit a

“přijít za ní”. Touto vrstvou končí požadavky zřizovatele, orchestry však staví další patra, od edukativních programů až k provádění koncertů z nejnáročnějších skladeb originálního repertoáru pro minoritní publikum v koncertních sálech. Až na samém vrcholu se setkává oblast dechové hudby s oblastí symfonickou.

Komorní soubory a historické podoby orchestru

Zajímavé bylo také zjištění, do jaké míry jsou orchestry schopny měnit svou velikost, aby pokryly na ně kladené požadavky. Z velkých symfonických dechových orchestrů se stávají komorní dechové harmonie, Big Bandy a dechová okteta. Komorní soubory, které v orchestrech vznikají, se často podílejí na plnění služebních povinností, ať už jde o žesťové kvintety, saxofonová kvarteta či dechové kvintety. Tyto soubory mají různý zvukový charakter, kterým jsou schopny pokrýt pestrou škálu vystoupení, od hraní fanfár po ambientní hudbu.

Zajímavé také je, že historický vývoj orchestrů se promítl i do faktu, že řada z nich má vedle své orchestrální podoby zřízen i soubor složený ze skupiny bubeníků a hráčů na některý dechový nástroj, kterým mohou být pikoly, trumpety, dudy či křídlovky.

6. Seznam příloh

6.1. Přílohy zařazené v textu

- Obr. č. 1: Koninklijke Muziekkapel van de Gidsen
- Obr. č. 2: Trumpet Corps Koninklijke Muziekkapel van de Gidsen
- Obr. č. 3: Гвардейския представителен духов оркестър
- Obr. č. 4: Detail uniformy bulharského orchestru
- Obr. č. 5: Hudba Hradní stráže a Policie ČR
- Obr. č. 6: Hudba Hradní stráže
- Obr. č. 7: Koninklijke Militaire Kapel Johan Willem Friso
- Obr. č. 8: Druhá varianta uniformem dánského orchestru
- Obr. č. 9: Kaitsevæe orkester
- Obr. č. 10: Druhá varianta uniformem estonského orchestru
- Obr. č. 11: Puolustusvoimien varusmiessoittokunta
- Obr. č. 12: rocková skupina finského orchestru
- Obr. č. 13: Musique de la Garde Républicaine
- Obr. č. 14: Uniformy francouzského orchestru
- Obr. č. 15: La fanfare de cavalerie
- Obr. č. 16: Simfonijski puhački orkestar Oružane snage Republike Hrvatske
- Obr. č. 17: Banna Uimh. 1 an Airm
- Obr. č. 18: La Banda Musicale dell'Arma dei Carabinieri
- Obr. č. 19: uniformy italského orchestru
- Obr. č. 20: Φιλαρμονική της Αστυνομίας Κύπρου
- Obr. č. 21: Lietuvos pučiamųjų orkestras "Trimitas"
- Obr. č. 22: uniformy litevského orchestru
- Obr. č. 23: Nacionālo Bruņoto spēku orķestris
- Obr. č. 24: Musique Militaire Grand-Ducale
- Obr. č. 25: uniformy lucemburského orchestru
- Obr. č. 26: Magyar Honvédség Központi Zenekara
- Obr. č. 27: Banda tal-Korp tal-Pulizija
- Obr. č. 28: Stabsmusikkorps der Bundeswehr
- Obr. č. 29: Großer Zapfenstreich
- Obr. č. 30: Koninklijke Harmonie Sainte Cécile Eijsden
- Obr. č. 31: Trommel- en Klaroenkorps
- Obr. č. 32: Reprezentacyjny Zespół Artystyczny Wojska Polskiego
- Obr. č. 33: Orkiestra Koncertowa Reprezentacyjnego Zespołu Artystycznego Wojska Polskiego
- Obr. č. 34: Banda de Música da Força Aérea
- Obr. č. 35: erb portugalského orchestru
- Obr. č. 36: Gardemusik
- Obr. č. 37: rakouský orchestr na Pražském hradě
- Obr. č. 38: Muzica Reprezentativa a Ministerului Apararii Nationale
- Obr. č. 39: Στρατιωτική Μουσική Φρουράς Αθηνών
- Obr. č. 40: Hudba Ministerstva vnútra Slovenskej republiky
- Obr. č. 41: Orkester Slovenske vojske
- Obr. č. 42: Band of The Coldstream Guards
- Obr. č. 43: obal CD anglického orchestru
- Obr. č. 44: Banda de Música del Ejército del Aire
- Obr. č. 45: orchestr v obsazení "Cornetas y tambores"
- Obr. č. 46: Arméns Musikkår
- Obr. č. 47: uniformy švédského orchestru
- Graf č. 1: Změny názvu orcestru a působení jednotlivých dirigentů a ředitelů HHS a PČR
- Graf č. 2: Mapa vystoupení orchestru v roce 2014
- Graf č. 3: webová prezentace orchestrů
- Graf č. 4: kalendář na webu orchestrů
- Graf č. 5: používání Facebooku
- Graf č. 6: jazyková mutace webu
- Graf č. 7: "žánrová pyramida"

6.2. Přílohy v textu nezařazené

6.2.1. Dotazník - nevyplněný

6.2.2. Dotazník: Muzica Reprezentativa a Ministerului Apararii Nationale

6.2.3. Dotazník: Eesti Kaitseväe Orkester

6.2.4. Dotazník: Banda tal-Korp tal-Pulizija

6.2.1. Dotazník: nevyplněný

Questionnaire

Prominent wind orchestras in European Union

As a part of my research on wind orchestras in EU, I would like to kindly ask you to fill in this questionnaire. There are just ten questions.

1. What is the name of your orchestra in your language?
2. When was it founded and what countries did you visit?
3. How many musicians do you have?
4. How many other staff members you have?
5. Are your employees military, policemen, freelancers or regular employees?
6. Who is the boss of your orchestra?
7. What kind of performances do you do?
8. What means of propagation do you use?
9. What is special about your orchestra?
10. Do you have to earn some percentage of your budget by ticket sales?

Please add any source of information, images or anything else regarding your orchestra:

6.2.2. Dotazník: Muzica Reprezentativa a Ministerului Apararii Nationale

Questionnaire

Prominent wind orchestras in European Union

As a part of my research on wind orchestras in EU, I would like to kindly ask you to fill in this questionnaire. There are just ten questions.

1. What is the name of your orchestra in your language?
Muzica Reprezentativa a Ministerului Apararii Nationale
2. When was it founded and what countries did you visit?
1954, Hungary, Bulgaria, Moldova, Turkey, Italy, Austria, Czech Republic, Germany, Netherlands, Norway, Belgium, France, Poland, Iran, China
3. How many musicians do you have?
60, plus 2 conductors
4. How many other staff members you have?
none
5. Are your employees military, policemen, freelancers or regular employees?
Regular employees
6. Who is the boss of your orchestra?
Lt.Col. Gheorghita Aurel
7. What kind of performances do you do?
State ceremonies, ceremonies for the President, Concerts, Balls, Educational concerts for children
8. What means of propagation do you use?
Brochures, concert programs
9. What is special about your orchestra?
All: uniforms, ceremonies, concerts quality, touring international festivals, special people
10. Do you have to earn some percentage of your budget by ticket sales?
No, we are 100% subsidized by state. Our concerts are free

Please add any source of information, images or anything else regarding your orchestra:

6.2.3. Dotazník: Eesti Kaitseväge Orkester

Questionnaire

Prominent wind orchestras in European Union

As a part of my research on wind orchestras in EU, I would like to kindly ask you to fill in this questionnaire. There are just ten questions.

1. What is the name of your orchestra in your language?
Eesti Kaitseväge Orkester
2. When was it founded and what countries did you visit?
founded 1918-1940, reestablished 1993, France, Italy, Spain, Germany, Sweden, Russia, Latvia, Lithuania, Poland, USA, Canada, Finland, Netherlands, Denmark, Belgium and Austria.
3. How many musicians do you have?
37, plus 3 conductors
4. How many other staff members you have?
1 – secretary/librarian
5. Are your employees military, policemen, freelancers or regular employees?
military
6. Who is the boss of your orchestra?
LtC Peeter Saan - chief of the orchestra, chief conductor of The Estonian Defence Forces
7. What kind of performances do you do?
The main tasks of the orchestra are to provide music on all state and military ceremonies and to perform every kind of concerts for both military and civil audiences.
8. What means of propagation do you use?
Printed media (brochures, concert programs), web page on Estonian Defence Forces website
9. What is special about your orchestra?
Conscripts with a good musical background (up to 20 young musicians per year) are able to do compulsory military service (8 month) as members of the orchestra. Currently, the orchestra does more than 200 performances per annum. The “armoury” of the orchestra includes Tattoo-show, music for official occasions and concert programmes, classical and popular. The orchestra has, to date, issued 17 CD albums.
10. Do you have to earn some percentage of your budget by ticket sales?
No, we are 100% subsidized by Estonian state. Our concerts are free for visitors.

Please add any source of information, images or anything else regarding your orchestra:

<http://www.mil.ee/et/kaitsevagi/toetuse-vaējuhatuse/kaitsevae-orkester>

6.2.4. Dotazník: Banda tal-Korp tal-Pulizija

Questionnaire

Prominent wind orchestras in European Union

As a part of my research on wind orchestras in EU, I would like to kindly ask you to fill in this questionnaire. There are just ten questions.

1. What is the name of your orchestra in your language?
Banda tal-Korp tal-Pulizija
2. When was it founded and what countries did you visit?
It was founded in 1920. We only had one visit in Sicily in 2005.
3. How many musicians do you have?
Forty five musicians, one drum Major and one Director of Music.
4. How many other staff members you have?
Nil.
5. Are your employees military, policemen, freelancers or regular employees?
Regular Policemen.
6. Who is the boss of your orchestra?
Superintendent Anthony Cassar
7. What kind of performances do you do?
Ceremonies organised by the Malta Police Force and others held by different Ministries together with other fund raising activities.
8. What means of propagation do you use?
Printed Media, Police Magazine, souvenir programmes, social media, Police website etc.
9. What is special about your orchestra?
We are all regular Police officers in the Malta Police Force districts and branches. During some of our special performances, civilians also take part with the rest of the Police bandsmen.
10. Do you have to earn some percentage of your budget by ticket sales?
No, we are 100% subsidized by Estonian state. Our concerts are free for visitors.

Please add any source of information, images or anything else regarding your orchestra:

<http://www.pulizija.gov.mt/en-us/mpoliceband.aspx>

<https://www.facebook.com/themaltapolicforce>

7. Zdroje

7.1. Knižní zdroje

BAJGAROVÁ, Jitka (ed.). Vojenská hudba v kultuře a historii českých zemí. Vyd. 1. Praha: Etnologický ústav Akademie věd České republiky, 2007. ISBN 978-80-87112-00-7.

HUMPHRIES, John. The early horn: a practical guide. New York: Cambridge University Press, 2000. ISBN 0521635594.

7.2. Internetové zdroje

www.royalbands.mil.be
guards-bg.com
policie.cz/hudba
defensie.nl
mil.ee
varusmiessoittokunta.fi
gendarmerie.interieur.gouv.fr
morh.hr
military.ie
carabinieri.it
police.gov.cy
trimitas.lt
mil.lv
fvmm.lu
kozpontizenekar.hu
pulizija.gov.mt
kommando.streitkraeftebasis.de
saintececile.nl
rzawp.pl
emfa.pt
bundesheer.at
armataromaniei.ro
army.gr
postanivojak.si
army.mod.uk
portalcultura.mde.es
forsvarsmakten.se